

Revista de Prensa

Si allò que han fet i continuen fent els

Mostra, aquesta obra que tant ens cal de
naria un pas de gegant.

biòlegs de llengua catalana; i el cele-
bren, perquè hi ha una associació de
mestres i biòlegs de llengua catalana.
I Quan ens podem felicitar de tenir as-
sociacions d'arquitectes, d'avocats, d'es-
guinyers, de mestres, etc., que engloben
no solament els de la Catalunya política,
actua, sinó els de totes les terres a
lengua catalana? Hi ha un interès es-
piritual, superior a tots els interessos
materials, que ho reclama."

**¿Què passa a la Normal
de Tarragona?**

La Normal de Tarragona sembla que
és la suc de la catalanofòbia. Ja s'ha
ençava a provocar protestes dels es-
tudiants catalans. Ara hi tornem a dir:
EI DIARI DE TARRAGONA afirma que
a la seva redacció plenen literalment
les denúncies contra la catalanofòbia i
l'assetjament Normal:

"Es a dir: que a la Normal hi ha
persones d'un odi tan pregon i ferotge
les llibertats de Catalunya, que no po-
den d'atendre als atencions de molts

les llibertats de Catalunya, que no p
ren d'ofendre els sentiments de catal
nitat dels professors i alumnes. I no p

Està bé, repetim, que hom es valgui de nosaltres per a realitzar campanyes justes i documentades contra aquells elements malsans i provocadors, la persistència dels quals a la Normal pot ocasionar situacions violentes i doloroses. Però fóra molt convenient que no pareixissin les cotes i, unit-se en un crit unànime de protesta tots els elements ferits, pèssos o perjudicats, el fessin arribar a autoritats superiors, com a expressió de la queixa i la voluntat de tot un poble.

Nosaltres, pel bé de l'Escola Normal del seu Claustre i dels seus alumnes, neguem pas la cooperació deguda a l'acció iniciada contra els catalanòfobs veritjats i irrespectuosos amb els sentiments del nostre poble. Dissortadament, però, potser no podrem aconsellar gràcia a favor de la Normal de Taragona si no ens supera aviat l'acció de les autoritats i de tot el poble. Esperem, almenys, contindre l'opinió de les entitats i agrupacions que per l'horitzó de la república i catalanista estan més a prop de prendre una part activa i laiaer, fins aconseguir la neteja absoluta de la Normal, d'allò que està infectat per baixes passions dictatorials i antilleanes.

El prestigi del Poder públic

EL SOCIALISTA *repetir que no*

el senyor Samper discuteix humilment amb els sensors. Canó i Gil Robles, que ha de fer, el Govern de la Generalitat aplica la llei de Contractes de Guerra. Afirmar que aquesta actitud no pot prestar autoritat al Govern de Generalitat. I diu que no hi parlin prestis del Poder públic, ja que el senyor Gil Robles ha estat prou sol a desprestigiari-lo.

"Cuando un Gabinete vive de las benevolencias del señor Gil Robles, que todos días ha dado la sensación concreta de ser el jefe del Gobierno, se acerca la autoridad, el prestigio y hasta la noción de su propia existencia. Yo he visto a un jefe de Gobierno, el señor Gil Robles, su dictadura, sobre el Ministerio con estas palabras, relativas a los catalanes: "Primero que acatenme. Y luego ya veremos si les concedo o no algo." El desprestigio del Gobierno, si no estuviera logrado, es pleno y total ahora. No tanto por lo

pleno y total ahora. No tanto por lo

dice Gil Robles como por el hecho, frecuente, de que no haya un minuto que, ante semejantes declaraciones, se terroque: "Pero ¿quién gobierna aquí?" Es grotesco e indignante que sean señores de la Ceda los que más alto den el grito en favor de la autonomía al prestigio del Poder público. Ellos tratan al señor Samper como a un bordinado. Ellos, que traen y llevan, plantando al Gobierno, al presidente del Consejo. Ellos, que le someten a él y le obligan a claudicar con la s de la crisis. Hay alguien tan ciego no vea en la actitud de la Ceda conducta incomparablemente mas para el prestigio del Poder público Gobierno que la rebeldía de la lidad? En Cataluña, sobre valers justicia, hacen las cosas con galateo. Un Gobierno no pierde autoridad cuando se le enfrenta otro Poder. Un Gobierno pierde autoridad y decoro y rano seguir síndolo cuando quenes la tienen levantan ante él las mil hordinas que el señor Gil Robles ha puesto, como único arco de desfile señor Samper.

Claro que la situación del Gobierno no puede acomodarnos. Pero era imposible que salgasen al paso de todas monsergas, por todas de que se sirven derechos para pedir que se proceda lentamente contra la Generalidad.

La T. S. F.

Programas europeos

selectes

	DIMARTS, 3 JULIOL
	17'15. — Lyo-la-Doua, 186.
504	Copert amfòmme Schabed, J.
574	senel, Gagné.
579	18'43. — Berlin, 3'48. m. i.
	cort p't-Bloch.
	20'00. — Brusselles flamèn
	Bofet m' Objeunéto. Kestijn,
	Bofit, Michel.
581	20'00. — Brusselles franc
577	48'39. m. Concert: Spousa, J.
759	mans, Ketelbat.
572	20'00. — Rádio Parfs, 1.648
	Verrilha variada.
	20'30. — Emissores de l'E
349	francoise. Emissioñ federal.
349	reina Flinnell, de Gallie m'
825	dica, missica de Xavier Leroux.
825	20'45. — Milia, 368'6. m. "Si-
800	rina Jazz" onereña de Banau

TRENTA-DOS MIL

14	84	810	802	375	901	033
TRENTA-TRES MIL						
28	032	058	153	135	166	18
74	381	399	473	460	474	53
01	651	709	715	744	803	66
14 999						
TRENTA-QUATRE MIL						
07	143	188	209	230	239	34
53	307	409	447	479	483	53
01	611	618	625	634	703	79
62	891	961	963			
TRENTA-CINC MIL						
41	062	067	088	096	34	
13	210	201	345	346	373	40
25	657	484	495	512	533	60
55	670	663	665	670	712	71
06	840	842	949	950	955	
TRENTA-SIX MIL						
12	060	067	117	126	143	19
57	288	304	342	392	412	57
80	588	513	523	520	557	67
12	616	616	630	661	665	66
23	734	755	760	761	803	83
14	915	920	928	992		
TRENTA-SEPT MIL						
68	074	008	111	115	135	14
68	102	197	200	208	214	23
64	358	352	359	358	373	36
43	531	502	594	610	612	66
97	763	792	810	832	856	88
18-985						
TRENTA-VUIT MIL						
047	053	121	133	134	128	13
001	219	226	256	203	213	23
006	416	422	447	471	439	43
082	639	661	716	725	765	81
18-988						
TRENTA-NOU MIL						
076	074	091	143	160	161	16
247	246	304	353	361	361	36
411	438	513	511	527	552	55
605	606	716	726	736	736	73
027	635	045	071			
18-990						
QUARANTA MIL						
070	136	148	152	170	251	21
364	398	403	438	514	513	53
001	701	710	721	744	734	72
080	802	868	836	856	833	91
18-999						
QUARANTA-UN MIL						
087	163	173	188	243	310	3
354	483	439	453	455	466	46
550	562	594	574	570	570	57
718	721	733	741	763	760	71
041	876	877	881	897	88	
015	950	952	060	000		

Programmes européens

selecties
DIMARTS, 3 JULIOL
17'45. — **Lys-la-Doua.** — 36.
 Concert symphon. Schubert.
 Concl. Tchaik.
18'45. — **Berlin.** — 36'45 m. 5.
 Concert symphon.
20'00. — **Bruxelles flam.**
 36'15 m. 3.
 Concert symphon. 36'45 m. 5.
20'00. — **Bruxelles franc.**
 36'39 m. 3.
 Concert symphon. 36'45 m. 5.
20'00. — **Radio Paris.** — 1.648
 Collage variada.
20'30. — **Emission de l'E**
franco. Emission fédérale.
 36'45 m. 5.
20'45. — **Antena de Pau.** — 36'45 m. 5.
 Concert symphon. 36'45 m. 5.

La reunió del Consell de la Generalitat

Ha sortit cap a Madrid, cridat pel Sr. Villalobos, el Sr. Sbert

Ahí, pels volts de les cinc, va reunir-se a l'antic despatx de la Conselleria de Governació el Consell de la Generalitat sota la presidència del senyor Companys.

La reunió va durar fins a dos quarts de nou. A la sortida, el doctor Denhs va donar als periodistes la següent referència oficial:

«De Madrid—digué—ha estat cridat pel ministre d'Instrucció Pública del Govern de la República, senyor Villalobos, el Sr. Sbert, que ha sortit en l'express d'aquesta nit, per parlar d'afers relacionats amb el traspass de serveis.

El conseller de Justícia—proseguí—ha lliurat als consellers còpies del Reglament de la Llei de Contractes de Conreu que ha elaborat durant aquests dies, per tal que l'estudien.

De Justícia, ha estat designat jutge de primera instància de Sant Feliu de Llobregat el senyor Lluís Sentís i Melendo.

De Finances, s'ha acordat eximir de tributs la Caixa de Crèdit Agrícola i Cooperatiu.

De Governació, s'ha aprovat el pla de reorganització de l'Escola de Policia.

«I ha parlat de la provisió definitiva de la Conselleria de Governació?—preguntà un periodista.

«No—respongué—. Jo hi sóc amb caràcter d'interí, i fins que el Govern cregui oportú que s'ha de proveir la vacant.

Vaig ocupar la Conselleria perquè el Govern va imposar-m'ho; però cregueu que la tasca del Departament és en realitat esgotadora.

Una ordre del ministeri de Finances d'interès per a Barcelona

Entre les disposicions que amb freqüència es diuen pels diversos Departaments ministerials de veritable importància per al país i que no arriben a coneixement general del públic, creiem convenient remarcar l'ordre que fa un quants dies s'ha promulgat pel ministeri de Finances i que afecta directament la Zona Franca de la nostra ciutat, convenint que la dita resolució ministerial facilitaria d'una manera extraordinària els treballs que prepara el Consorci rector d'aquella important obra perquè dintre el termini relativament curt aquelles puguin començar i es converteixi en realitat l'execució d'un projecte pel qual Barcelona ve pujant des de llunyana data, i que en els moments actuals d'angúnia de treball contrariaria a resoldre, en part no menyspreable, tan paorós problema.

La part dispositiva de l'esmentada ordre ministerial es deu següent:

«1.—Que es reconegui la consideració de valors públics, per a la seva admissió a pignoració al Banc d'Espanya, als 42.202 Bons de capitalització de la subvenció de l'Estat a la Zona Franca de Barcelona l'emissió i característiques dels quals foren aprovats per real decret refrendat pel ministeri de Finances de data 4 de novembre de 1930, com a forma de capitalització de la subvenció concedida al Consorci de la Zona Franca de Barcelona per decret d'11 de juny de 1929, la vigència del qual ratificaren el decret de 3 de juny de 1931 i l'article segon de la Llei de 9 de setembre de 1931; i

«2.—Que s'ordini a les Junttes Sindicals de les Borses Nacionals que s'admetin a la contractació i incloguin als Butlletins de capitalització els números 8.001 al 42.202 dels Bons de capitalització de la subvenció de l'Estat a la Zona Franca de Barcelona de 500 pessetes nominals cada un al 550 per 100 d'interès anual, amortitzables per sorteigs anuals que es verificaran el 31 de desembre de cada any, a mesura que s'emetin els esmentats Bons, havent l'entitat emissora de publicar a la "Gaceta de Madrid" i als Butlletins de les provincies respectives, el detall i les característiques de l'emissió dels valors de referència com a requisit previ i indispensable exigint per l'article 21 del real decret de 12 de juny de 1928 i l'article 28, cas segon, del Reglament general de Borses de 31 de desembre de 1885.

Cal advertir que els primers 8.000 Bons de la referida capitalització ja s'havien declarat admesos a la capitalització oficial per ordre data 18 de juliol de 1931.

A L'AUDIENCIA

Comença la causa contra l'autor de la mort del director del Banc de Bilbao

Ahí, a la Secció Tercera de l'Audiencia, comença la vista de la causa contra Guillem Livesey, acusat de la mort del director del Banc de Bilbao, senyor Lluís Pasqual, fet ocorregut el dia 31 de març de 1934 al passeig de Gràcia.

L'acusat va disparar uns quants trets al senyor Pasqual per esmena i la causa la mort; també fer una noia que en aquell moment s'esqueia passar per aquell lloc. Després es disparà dos trets al pit.

Presidia el Tribunal el senyor Iturriaga, acompanyat dels magistrats senyors Eduard Alfons i Josep Parellada. Actuava d'acusador fiscal el senyor Ferrer, i l'acusació privada anava a càrrec del senyor Lledó i Vallés. Com a defensor actuà el senyor Alexandre Burbano.

El judici està assenyalat per als dies 2, 3, 4, 5 i 6 d'aquesta setmana. Estan citats a declarar mes de cent vint testimonis entre els de l'acusació i la defensa.

Hi assistia una gentada. L'estrada era plena d'advocats. Livesey té l'aspecte d'un senyor.

Després d'haver estat donada la veu d'audiencia pública, el relator va lliurar l'apuntament.

Segons aquest, el processat estava resistent amb el senyor Pasqual i l'esperà al passeig de Gràcia. En veure'l, li disparà uns quants trets i el matà.

El fiscal qualificà el fet d'homicidi. El defensor considera els fets com un delictu d'homicidi amb eximentes.

Després fou interrogat el processat. Digué que s'anomenava Guillem Livesey i Soler, que tenia quaranta-vuit anys i que era casat; que havia estat processat per un suposat delictu d'estafeta, promogut pel senyor Pasqual, delictu del qual fou absolt, amb tota mena de pronunciaments favorables, el 15 d'octubre de l'any 1930.

Contestant les preguntes del fiscal, digué que va conèixer el senyor Pasqual l'any 1904 de meritori al "Crédit Lyonnais", establiment del qual el declarava era "botones".

Digué que havent ascendit ell a cap d'informacions, el senyor Pasqual se l'emportà per a implantar la sucursal del Banc de Bilbao a Barcelona, del qual aquest havia estat nomenat director. Livesey acceptà, cregut que al seu costat ascendiria de pressa.

En efecte, va ascendir a apoderat del dit Banc i a director a la secció de crèdits. L'any 1925 passà a Terrassa com a cap de l'Agència. El director, però, era el senyor Pasqual. No hi hagué enemistat entre ells dos. Després dels anys 24 i 25, durant els quals a Terrassa s'obtingueren molts beneficis, es feren préstecs importants, autoritzats directament pel senyor Pasqual. Arran d'això es devien grans quantitats al Banc, i en 1926 s'inicià una crisi a la indústria tèxtil que va fer difícil que es pogués tornar els crèdits concedits.

Va venir aleshores una indicació dels alts organismes del Banc. Calia salvar la situació. Livesey es negà a fer-ho il·legalment, com se li havia proposat. Va venir la suspensió de pagaments, i el senyor Pasqual—digué—li carregà tota la responsabilitat de la catàstrofe. Fou suspès de càrrec i sou.

Livesey no s'hi conformà, i reclamà una indemnització ultra el sou corresponent. No li hi donaren. Aleshores va remoure influències.

Pasqual el denuncià i el feu responsable d'una estafa d'uns quants milions. El jutge de Terrassa, però, no acceptà la denúncia. El senyor

Pasqual la presentà a Barcelona, i Livesey fou detingut. Estigué onze mesos a la presó. L'any 30 fou absolt.

Livesey continuà reclamant una indemnització. Alhora intentà algun negoci. Va fracassar perquè el senyor Pasqual l'hi sabotegava.

L'any 1932, en obrir-se una sucursal del Banc de Saragossa a Barcelona, s'hi oferí com a especialista d'informes comercials. Anà, adhuc, en aquella ciutat cercant influències. Li digueren que portés certificats. El Crèdit els hi donà immediatament, però el senyor Pasqual els hi negà.

Veient que se li feia la vida impossible ací, provà d'anar-se'n a Amèrica. No pogué. Se n'anà a França, i com que la situació allí és pitjor que a Espanya, va tornar.

A la fi, vençut, va decidir matar-se. Escriví dues cartes. Una per al seu advocat i l'altra per al jutge. Les lliurà a un amic seu. Més tard va trobar el senyor Pasqual i va disparar contra d'ell.

El fiscal li preguntà si l'esperà al lloc on va ocórrer el fet, amb el propòsit de matar-lo. Livesey li respongué que no tenia el propòsit de fer-ho. El trobà a la Rambla de Catalunya i l'acompanyà fins al passeig de Gràcia, davant del Banc de Bilbao. En trobar-lo, el salutà i li demanà que li estengués el certificat.

Li digué que se'n robava la misèria. Li semblà que se'n reia, i llavors, exasperat, va disparar.

Digué que l'arma la tenia per haver estat ex-subcap del Sometent de Terrassa. Afegí que no hi havia cap bala a la recambra. Tant és així, que va haver de fer córrer el percussor abans de disparar.

Afegí que no s'havia ben bé com va ocórrer el fet i que després intentà suïcidar-se. Digué que no es tractava de coses de dones.

El defensor li preguntà si havia escrit les cartes, i si reconeixia les que figuren en el sumari. Livesey les reconegué com a seves.

Després es passà a la prova testifical. Va comparèixer l'urba que va sentir els trets. Digué que li cridà l'atenció veure un senyor que es tambalejava. Volgué intervenir-hi, però l'agressor continuava disparant. Esperà que acabés, perquè no duia armes, i després va detenir-lo. Afirma que, en efecte, l'agressor intentà suïcidar-se després d'haver disparat contra el senyor Pasqual, disparant-se dos trets al pit. Afegí que va creure que havia mort. A continuació declarà Pere Carit, empleat de comerç. Digué que coneixia Livesey de petit i que aquest estava ressentit amb Pasqual perquè el perseguia comercialment. Digué que li semblà, adhuc, que Livesey patia mania persecutòria i que arran de l'afar de Terrassa s'havia arriuat, puix que Pasqual feia per manera que se li tanquessin totes les portes.

Digué que e dia que va ocórrer el fet Livesey el visità i donà mostres de trobar-se trastocat. Li deixà les cartes.

A continuació declarà el senyor Juli Usis, advocat del Banc de Bilbao, dient que el senyor Pasqual era un home equí, amable i intel·ligent. Digué que no era capaç de perseguir ningú. Manuel Esquius, metge, va donar bons informes del senyor Pasqual i digué que la seva sogra s'havia tornat boja.

Després d'haver declarat aquest testimoni i tenint en compte l'avancat de l'hora, el president va suspendre la sessió, que serà represa avui, a les deu del matí. Eren les dues.

De la F. N. E. C.

Estudiants alemanys a Barcelona

Ahí, en l'express de les set, arribaren a Barcelona, procedents de Berlín, un grup d'estudiants alemanys de la Setto Haus (Escola Superior de Comerç), acompanyats pel doctor Mosle i la directora Frumim. El seu propòsit és visitar els principals Centres industrials i mercantils de la Península.

Aquest matí visitaran l'Ajuntament i la Generalitat, on seran obsequiats per les autoritats.

Acompanyaran les gentils visitants, ultra el doctor Jupprien, president del Centre Alemany, el senyor A. G. Pong, president de la Comissió de Relacions Exteriors de la F. N. E. C., i una nodrida representació d'estudiants de diverses Facultats.

Romandran a Barcelona fins al divendres vinent.

Detenció d'un escandalós

Ahí a la matinalada es produí un formidable escàndol a les Rambles perquè un senyor, que resultà ésser un capità d'artilleria en situació de reserva, que s'anomena Víctor Sumel, s'insolentà amb uns guàrdies. Fou traslladat al Jutjat de guàrdia. De la Capitania General fou reclamat el delinqüent, al qual, però, li fou decretat el processament i presó, d'acord amb la llei d'urgència.

Un cop distret, li roben 1.000 pessetes

Benjamí Llopis es trobava al Banc Comercial, on anà amb l'objecte de lliurar la quantitat de 3.500 pessetes. Tenia els bitllets al costat seu. Mentre omplia la matru per tal d'efectuar el lliurament se li acostà un desconegut pel cantó contrari on Llopis havia col·locat els bitllets, i n'hi ensenyà un d'estranger preguntant-li si era seu.

En el precís moment que va tornar el cap, un individu, el qual sens dubte estava en combinació amb el primer, li furtà un bitllet de 1.000 pessetes, fugint després tots dos.

No foren detinguts.

Una denúncia contra un reclus

Al Jutjat de guàrdia es va rebre ahir a la tarda una denúncia signada per dos reclusos, la qual va motivar la sortida urgent del dit Jutjat.

En aquell Centre oficial es mantenia molta reserva sobre això. El denunciat és Angel Espí, el qual està condemnat per l'assassinat del vigilant del Cinema Avenida.

Segons sembla, l'acusaven de dirigir injúries i calúmnies als governants de la Generalitat.

També sembla que en les seves declaracions, tant l'acusat com els denunciants es ratificaven en les seves declaracions. Com sigui que el Jutjat anà a la Presó sense el fiscal de guàrdia, caldrà estudiar les diligències després per tal de determinar el processament d'Espí, d'acord amb la llei d'Ordre Públic.

El VIII Congrés de Metges i Biòlegs de Llengua Catalana

EL BANQUET DE GALA

Al saló de festes del Casino de Sant Sebastià se celebrà, a les nou de la nit, el banquet de gala, a honor dels assistents al VIII Congrés de Metges de Llengua Catalana.

Assistí al banquet el president del Parlament Català, senyor Joan Casanoves, al qual feren els honors el degà de la Facultat de Medicina, senyor Joaquim Trias i Pujol, i els doctors Pi i Sunyer, Puig i Sals i Puig Sureda.

Per acord de la Comissió Organitzadora, no es pronunciaren discursos.

Aeabst el banquet, se celebrà l'anunci ball de gala, que es veié concurríssim.

EL CENTENARI DE GIMBERNAT

Dissabte, a les set de la tarda, se celebrà a l'amfitèatre de l'Acadèmia de Medicina la sessió commemorativa del segon centenari del naixement del cirurgià Antoni Gimbernat, que fou presidida pel doctor Pi i Sunyer, i en el qual acte es procedí al repartiment dels premis de que donàrem notícia en una edició anterior.

AL TEATRE GREC DE MONTJUIC

Al teatre Grec de l'Exposició se celebrà el dissabte passat, a la nit, un festival de música i dansa organitzat per la Generalitat i l'Ajuntament, a honor dels assistents al VIII Congrés de Metges de Llengua Catalana. Assistí al festival, també, nombrosos públics.

Començà la festa amb un concert, en el qual la Banda Municipal interpretà, amb la seva habitual mestria, "Gluck", i després, per elements de la Residència Internacional de Senyoretas, s'interpretaren diversos balls que constituïren una visió retrospectiva de les danses europees fins a l'Edat Mitjana.

A la segona part la Banda Municipal interpretà primerament "Mendelssohn" i "Respighi", i després, per diversos alumnes de la Residència Internacional de Senyoretas Estudiantes, s'executaren diferents danses de l'antiga Grècia.

Tots els que prengueren part en el festival obtingueren merescuts aplaudiments.

LA SESSIO DE CLAUSURA

Diumenge a la nit, al Saló de Cent de l'Ajuntament de Barcelona, se celebrà l'acte de clausura del VIII Congrés de Metges i Biòlegs de Llengua Catalana, el qual reueltà una gran brillantor.

Pronunciaren discursos al·lusius al Congrés, i es felicitaron de l'èxit obtingut el conseller de Cultura, senyor V. Gassol; l'alcalde de la ciutat, senyor Carles Pi i Sunyer; el doctor Pere Domingo, i el president del Congrés, doctor Puig i Sals. També parlaren alguns dels representants d'altres localitats de Llengua Catalana que assistiren al Congrés. Seguidament l'Ajuntament obsequià els congressistes amb un bonx, que fou amenitzat per l'Orquestra Universitària.

L'EXPOSICIO DEL DEPARTAMENT DE SANITAT

Al Casal del Metge (Via Laietana, 31), i amb motiu del VIII Congrés de Metges i Biòlegs de Llengua Catalana, ha estat inaugurada una interessant Exposició de les diverses activitats tècniques i científiques de la medicina a Catalunya.

El departament de Sanitat i Assistència Social de la Generalitat ha contribuït al certamen de referència amb una Exposició especial de l'obra descoberta per la sudita Conselleria en matèria sanitària i benèfica des que el Govern autonòmic, amb l'iniciat traspass de Serveis, ha pogut dedicar-se plenament a aquestes importants activitats.

En l'Exposició referida figuren, degudament classificats, els treballs ja realitzats, en període de realització o projectats, de les dues grans seccions del Departament, és a dir, els referents a Sanitat i els referents a la part d'Assistència Social.

En resums estadístics i quadres explicatius es dona compte també de l'obra legislativa a Catalunya en els camps sanitari i benèfic.

ELS ALTRES ACTES DE DIUMENGE

Al matí els congressistes efectuaren diverses excursions a Santa Fe del Montseny, a Poblet, Santes Creus, S'Agaró i Montserrat.

A les cinc de la tarda assistiren a la "garden party" organitzada al seu honor pels senyors Roviralta.

Els congressistes van recórrer els jardins i altres dependències de la mansió dels senyors Roviralta, i quedaren emicats de les bel·les artístiques que conté, especialment de l'extensa i interessant ceràmica.

A la terrassa s'organitzà un animat ball entre l'element jove, mentre altres congressistes conversaven animadament als jardins.

Entre els assistents figuren el conseller de Cultura, senyor Gassol; president de l'Acadèmia de Medicina, secretari del Congrés i altres personalitats.

La festa es perllongà, sense que ni un moment decaigués l'animació, fins ben entrada la nit.

La primera etapa del raid Saragossa Mediterrània

Els dos equips del "Kayak Club de Catalunya" han efectuat brillantment la primera etapa del llarg recorregut.

Durant els estants quilòmetres que separen Saragossa i Pina han hagut de travessar fins a vint-i-dos barratges.

La fi de la vaga de contramestres

Ahir no es reprengué el treball esperant el resultat de les assemblees comarcals

Disabte al vespre, el conseller del Treball, d'acord amb el Govern de la Generalitat, acordà donar per acabada la vaga de contramestres. Amb aquest objecte es feren públics dos documents. L'un, un decret, signat pel President de la Generalitat, senyor Lluís Companys, pel qual es facultava al conseller del Treball perquè, en ús del seu dret aplicat, d'acord amb la llei d'ordre públic, les mesures que cregués convenientes per a resoldre el conflicte. I l'altre, una ordre del conseller en la qual es comunicava als patrons i als obrers perquè prenguessin el treball ahir: els primers obrint les fàbriques, i els segons entrant a treballar, fent avinent que a partir de les quaranta-vuit hores següents serien discutides i aprovades les noves bases.

Tots dos documents els publicàvem íntegres en la nostra edició de diumenge, acreditant amb molt gust al prec que ens fou fet per part de la Conselleria, i a més per l'interès que consideràvem que tenien.

També publicàvem una nota de la Federació Patronal, en la qual es donava la conformitat a l'ordre del conseller, però bé condicionant-la a no voler sotmetre's a cap mena d'arbitratge.

Per la seva banda, els contramestres celebraren diumenge al matí una reunió extraordinària, en la qual es donà compte de la resolució dictada pel conseller del Treball. La reunió, que fou presidida pel comitè de vaga del "Radium", va ésser molt animada.

La discussió de la disposició del senyor Barrera donà lloc que diversos assembleistes exposessin els seus respectius parers, els quals coincidiren, però, en el rexe que la Patronal no es desféu del compromís contractat amb el conseller del Treball de discutir l'assegurament i el retir obrer.

Es posà també de manifest la creença que resultaria impossible que es pogués complir l'ordre de tornar al treball ahir, tal com es determina en l'ordre de la Conselleria, degut a que fins ahir mateix no seria conegut el resultat de les assemblees celebrades a les comarques.

S'acordà, doncs, ajornar el retorn a la feina fins avui, dimarts, sempre i quan les votacions resultessin favorables. Cas de no ésser així, la vaga continuaria.

Tot la esperar, però, que avui els contramestres reprindran el treball.

MANIFESTACIONS DEL SENYOR BARRERA

El senyor Barrera va concedir una entrevista diumenge a un redactor del "Full". El resum d'aquesta és el següent: Que el motiu d'haver pres la resolució que es contenia en els dos documents no era altra que evitar la situació greu creada pel conflicte, tant en la indústria com entre els treballadors de l'art i fabric. Davant d'això ni ell, com a conseller del ram, ni el Govern no podien restar inactius.

Per aquests motius fou signat el decret i publicada l'ordre començant a tots a reprendre el treball.

Digué que no es tractava d'escanyar la vaga ni molt menys, sinó d'evitar els perjudicis que en sortien els obrers. Les raons que ens impulsaren a fer-ho—digué—són superiors a l'interès de classe. Per damunt de tot hi ha l'obligació de veure per l'economia de Catalunya.

Ahí a la tarda, en rebre els periodistes, el senyor Barrera els digué que havia rebut una carta del president de la Federació, dient-li que davant de les discussions dels contramestres sobre si tornarien o no a treballar, la seva situació era una mica confusa, i que no sabien quin actitud prendre. També li deien que, no disposant de temps suficient per a convocar els comissionats per a ahir, a les vuit del matí, amb l'objecte que s'entrevistessin amb els del "Radium", els havien convocat per a les onze.

El senyor Barrera digué que havia convocat els representants de les dues parts per a la tarda, a les tres, amb l'objecte de conèixer les seves respectives opinions.

Digué també que l'havien visitat uns comissionats del "Radium" per a manifestar-los els motius pels quals no havien tornat al treball al matí. Un d'ells era la nota publicada per la Federació, i l'altre, no conèixer encara els acords de tres o quatre assemblees comarcals.

El senyor Barrera acabà dient que després de la reunió donaria compte de la seva impressió al Govern de la Generalitat i que s'adoptarien immediatament els acords convenients.

A l'hora anunciada, això és, a les tres de la tarda, es reuniren a la Conselleria del Treball els representants dels patrons i dels obrers. Ho feren separatament. Al vespre la reunió encara continuava.

Els republicans espanyols al costat de la Generalitat

Entre els telegrams d'adhesió a l'actitud del Govern de Catalunya, darrerament rebuts, hi ha els següents:

"Agrupación Izquierda Republicana Miranda de Ebro felicita y adhiere a la actitud honrada y enérgica que observa esa Generalidad en defensa libertades Catalana y resto España."

"Palma de Mallorca.—Juventud Socialista Palmesana se adhiere netitud pueblo catalán frente arbitrario fallo Tribunal Garantías contra Ley Cultivos."

"Granada.—Protesto enérgicamente intento vejación Catalana por republicanos traidores servidores mezuquinos apellidos liguistas. España sana vuestro lado. Humilde republicano, su disposición. Visca Catalunya! Viva la República verdadera!—Aniceto León, catadrático."

"Elda.—Los firmantes republicanos verdad y socialistas celebran gesto y están dispuestos caso agresión Gobierno reaccionario incorporarse movimiento defensivo." Hi ha més de 300 firmes.

"Izquierda Republicana Las Palmas felicita V. E. ante noble y valiente actitud Generalidad Catalana contra ataques derechas antirepublicanas enseñoreadas Gobierno central. Visca Catalunya!"

"Las Palmas.—Felicito serena actitud ante españoles de pandereta. Recomendado utilice facultades Estatuto redactar nuevo Código civil conforme siglo enseñando republicanos verdaderos senda revolucionaria y dando lecciones chuetas."

"Comité local Izquierda Republicana de Córdoba, en representación grupo local, saluda Presidencia Generalidad uniéndose esa región autónoma en actitud que envuelve esencia y contenido de valores republicanos definidos e implantados por las constituyentes."

"Santurce.—Cumpliendo el acuerdo Ayuntamiento eleva a V. E. adhesión entusiasta por ardorosa defensa derecho región autónoma catalana con motivo promulgación Ley Cultivo. Le saluda atentamente."

"Belazons.—Mestres valencians destinats reconeix l'libertat de tot cor triomfin àmpliament ideals nobles país català."

El senyor Barrera digué que havia convocat els representants de les dues parts per a la tarda, a les tres, amb l'objecte de conèixer les seves respectives opinions.

Digué també que l'havien visitat uns comissionats del "Radium" per a manifestar-los els motius pels quals no havien tornat al treball al matí. Un d'ells era la nota publicada per la Federació, i l'altre, no conèixer encara els acords de tres o quatre assemblees comarcals.

El senyor Barrera acabà dient que després de la reunió donaria compte de la seva impressió al Govern de la Generalitat i que s'adoptarien immediatament els acords convenients.

A l'hora anunciada, això és, a les tres de la tarda, es reuniren a la Conselleria del Treball els representants dels patrons i dels obrers. Ho feren separatament. Al vespre la reunió encara continuava.

Durant uns quants dies la polícia va buscar l'autor del crim. Arribà a suposar-se que l'assassí era una dona que va desaparèixer de Barcelona aleshores.

La confessió feta per l'individu que està reclus a la presó de Fresnes ha vingut a tom per a aclarir el fet.

Seràn tramitades les ordres adequades per a l'extradició, a l'objecte que sigui conduït a Barcelona un cop hagi complert la condemna que li pertoca a França.

Aportacions de l'economia catalana

Gràfiques Terrasenques

L'Institut Industrial de Terrassa ha publicat un opuscle en el qual s'apleguen una sèrie de gràfics estadístics per mitjà dels quals el seu autor Domènec Domingo, alumne de l'Institut d'Investigacions Econòmiques, posa de relleu alguns aspectes de l'estructura econòmica terrassenca.

Els gràfics van acompanyats de les dades numèriques que han servit d'elements per a establir-los. La major part de les representacions gràfiques s'han calculat a base de nombres-index, per als quals s'han

INFORMACIÓ D'ESPANYA

Es ferit un cap de les bandes feixistes

Com a represàlia és agredit des d'un auto sense conseqüències, un centre socialista

Madrid, 2. — Ahir, a darrera hora de la nit, quan tornava al seu domicili, l'assessor de les Dretes, número 11, el doctor Manuel Groizabal Moreno, en companyia de la seva esposa, des d'un taxi s'engendraren deu o dotze trets, alguns dels quals encaixaren el doctor Groizabal, el qual va caure a terra ferit.

Acudiren els serenos de la demarcació i alguns transeünts, que traslladaren el ferit a la Casa de Socors, on els facultatius li apreciaren quatre ferides d'arma de foc, dues a la regió glútea i dues més a la cama esquerra, amb fractura del peroné. El seu estat fou qualificat de pronòstic reservat. Els autors de l'atemptat es feren ràpidament escapolis.

El doctor Groizabal, després de curar, fou traslladat al seu domicili.

En el moment de l'atemptat el doctor Groizabal acabava de baixar d'un taxi. A la part posterior esquerra de la carrosseria hi ha diversos impactes.

El jutjat de guàrdia es presentà a l'equip quirúrgic per tal de prendre declaració al doctor Groizabal i a la seva esposa, que resultà il·lesa. Sembla que ha declarat que desconeixia els autors de l'agressió i que ignorava els motius d'aquesta, però bé que suposa que està relacionada amb el fet que està afiliat a "Falange Española".

La policia practica recerques per a trobar els autors de l'agressió.

A dos quarts de dotze de la nit, al carrer de Malasana, d'un automòbil ocupat per diversos individus es feren nombrosos disparats contra el domicili social del Círcol Socialista, establert a la casa número 33. No es van haver de plànyer víctimes. Els agressors es feren escapolis. Hom creu que es tracta d'una represàlia per l'agressió de què fou víctima la matinada passada un cap de les milícies feixistes.

Mitja hora després d'ocorrer el succeís, es presentà a la policia el xofre Antoni Carrillo, que conduïa l'automòbil del servei públic de la matricula d'Oran número 2740. Declarà que a dos quarts d'onze de la nit, quan es trobava al mig de l'avinguda de Pi i Margall se li presentaren quatre individus ben vestits i li van dir que els conduís al carrer de Valdemoro, número 34. Un dels baixà del vehicle i entrà a la casa número 36, sortint al cap de pocs minuts, dient: "Han marxat". Ocupà novament el vehicle, i després li van dir que els conduís al carrer de Malasana. Abans d'arribar al dit carrer, amenaçant-lo amb una pistola li feren aturar el cotxe i l'obligaren a l'obligaren a baixar i a deixar-los-hi l'automòbil. Un dels desconeguts li va dir: "No passis angúnia pel que marxi el taxi-me, pux quan abandonem el cotxe deixarem dins limpior del que hagi despatx".

La catàstrofe dels Salts del Duero

Zamora, 2. — Es tenen més detalls de la catàstrofe ocorreguda a Muelas del Pan, on s'estan efectuant unes importants obres als salts del Duero. Un dels quatre tancaments hidroelèctrics de la presa s'ha destapat i les aigües han envaït tota aquella zona, i han enderrocat grans murs. Han resultat nou morts, anomenats Antoni Vega, Benet Serrano, Teófil Rodríguez Romero, Alfons Nieto Martín, Antoni Iglesias, Miquel Domínguez, Ramon González, Mateu Mura Larios i Salvador Santamaría, la seva majoria veïns de Zamora. Han desaparegut nou obrers, presentant posteriorment quatre. Al lloc del succeís hi acudiren les autoritats i la força pública, així com el jutjat d'instrucció, que ha començat a practicar les primeres diligències. A Zamora, la policia d'aquest succeís ha produït enorme intranquil·litat, i s'han format alguns grups al carrer. Per veritable miracle no han mort més obrers. Moments abans un capataç havia ordenat a una brigada que es traslladés a la presa, per haver-se trencat el tub de formigó, i aquesta circumstància ha fet que al lloc de l'accident només hi hagués una quantitat treballadors.

Quòrum, vot de confiança, o crisi?

Sembla que hi ha el propòsit de tancar les Corts i actuar per mitjà de la Diputació permanent, en la qual té majoria la Ceda. La descomposició del partit radical a València

Madrid, 2. — Han continuat els rumors de crisi. Interrogat el cap del Govern, ha dit: —El Govern és en les Corts. Jo sóc optimista, i estic segur que tot tindrà una solució satisfactoria. Les Corts es clausuraran aquesta setmana, i els diputats podran descansar aquest estiu.

—I el Govern?

—El Govern seguirà treballant. Primer ha de resoldre el problema de Catalunya, i no tinc el menor dubte que tot es resoldrà a satisfacció. Aquests incidents són propis de tot nou règim, però com sigui que Catalunya és un gran poble, això cal reconèixer-ho, i jo així ho proclamo perquè l'admiri, tinc l'opinió que quedarà resolt a satisfacció. Es mes: estic convençut que dintre molts pocs dies Catalunya serà la regió més espanyola de la nació.

—I després de donar solució al problema català?

—Després hem de treballar fermament per a la consecució d'una llei econòmica que sigui la dels veritables pressupostos de la República, que encara no s'han fet, i estudiar i resoldre importants problemes que avui té plantejats el règim i el país.

—Però la crisi de què es ve parlant?

—Jo no en sé res ni em preocupa.

Aquest Govern està al Poder mentre compti amb la confiança del President de la República i del Parlament. Quan una d'aquestes dues confiances li falti, amb dimitir en pau. Jo no tinc ambicions de cap de Govern. De manera que no he de fer cap sacrifici personal per abandonar el Poder.

—Hom diu que vos sou enemic de l'Estatut de Catalunya.

—Home, per Déu. Jo sóc autonomista. Vaig votar l'Estatut de Catalunya i penso que els valencians tindran alguna vegada el seu Estatut.

—Bé, senyor president. Que tot surti a la mesura dels vostres desigs i que tot es resolgui segons els vostres càlculs.

—Es desenvoluparan les coses com vulguin els diputats i es produiran els successos polítics que vulguin plantejar les forces ministerials.

—Però, i el Govern?

—El Govern actuarà sempre el fall de les Corts.

EL SENYOR SAMPER VISITA EL CAP DE L'ESTAT I DESPRE REP DIVERSES VISITES

El senyor Samper ha acudit també avui al domicili del President de la República.

Després el senyor Samper ha estat a la Presidència fins a tres quarts de set de la tarda, i ha rebut les següents visites: primer, el senyor Cambó, després el senyor Martínez de Velasco, i darrerament el senyor Rocha. Els quatre han romàs reunits i han celebrat una extensa conferència.

Han sortit junts els senyors Cambó i Martínez de Velasco, i després el cap del Govern i el senyor Rocha. Cap d'ells ha fet manifestacions.

GIL ROBLES ES FIA DE LA DIPUTACIÓ PERMANENT

Es diu que moments abans d'entendre el senyor Gil Robles el viatge de nuvis ha rebut un nou prete del senyor Samper demanant-li els vots de la Ceda per al projecte de llei de poders especials. El senyor Gil Robles li ha contestat per carta manifestant-li la impossibilitat de comprometre els vots de la Ceda en aquest assumpte i la seguretat que l'esmentada minoria es trobava igualment disposada a deixar abandonat el Govern. Al final de la carta el senyor Gil Robles suggereix al senyor Samper: segons s'afirma—que potser pugui trobar en la Diputació permanent les facilitats que li nega el Parlament. Per tant, el senyor Samper sap que és del tot impossible reunir el quòrum al Parlament.

REUNIO AL DESPATX DEL SR. ALBA

Al despatx del senyor Alba s'han reunit a un quart de vuit del vespre els senyors Samper, Rocha i Alba. Als passadissos s'ha dit que la reunió segurament obreix al propòsit de donar per terminada la tasca parlamentària.

Terminada la reunió celebrada pels senyors Samper, Rocha i Alba, el cap del Govern ha dit als periodistes que ha tingut un canvi d'impressions sobre l'ordre del dia de demà amb el president de la Cambra i sobre les dificultats que poden presentar-se per a alguns assumptes amb motiu de la presentació d'alguns vots particulars.

En el Consell de demà parlarem extensament d'aquesta qüestió, i a la tarda anirem al Parlament.

—Havem parlat del tancament de les Corts? —li han preguntat els periodistes.

—En absolut—ha contestat el senyor Samper.

—I del problema català?

El senyor Samper s'ha posat ràpidament a l'ascensor sense haver contestat la pregunta; tan sols s'ha limitat a dir: Bona nit, senyors. Però es veu que s'ha pedit, ha obert la porta de l'ascensor, i ha dit:

—Creia que parlàvem amb intenció. No hem parlat d'aquest problema.

Després ha rebut els periodistes el senyor Alba, el qual els ha dit que ha conferenciat amb els senyors Samper i Rocha per tal de determinar l'ordre

del dia de la sessió de demà. Si bé això és de la competència de la Cambra—ha afegit—la gestió política correspon al Govern, i per això hem cregut convenient tenir aquest canvi d'impressions. Hem acordat que en el Consell de demà es tracti del problema i que em donin compte dels acords.

—Havem parlat del tancament de les Corts?

—Jo veieu que demà es reprenen les tasques parlamentàries encara que probablement es tancarà el Parlament aquesta setmana; però jo veig creure un tancament fulminant.

—Es discutirà el problema català?

—Aquesta decisió correspon al Govern; però jo crec que si perquè és un dels assumptes de major interès i figura a l'ordre del dia.

—Es parla de rumors de crisi—han dit els periodistes.

—Aquí han estat els senyors Samper i Rocha i la seva cara no era precisament de crisi. Però en fi, vivim en règim parlamentari i ja és sabut que tots els dies es pot escriure la paraula crisi.

ELS COMENTARIS DE PREMSA I ALS CERQUES POLITICS

Els periodistes segueixen ocupant-se de l'ambient de crisi amb que es va tancar la jornada del dissabte. Es concedeix importància al Consell de Ministres que se celebrà demà i es diu que el Govern adoptarà una actitud definitiva davant els problemes plantejats d'entrada i fora del Parlament. Els uns creuen que sorgirà la crisi en el Consell i uns altres que el Govern serà derrotat a les Corts i dimitirà aleshores. Hi ha que insinua la idea que el Govern enviarà al president de les Corts el decret de clausura i una vegada tancat el Parlament legislarà per decret previ a la delegada autorització de la Diputació permanent.

Per a avui, dilluns, estava anunciada la publicació a Barcelona del Reglament de l'aplicació de la llei de Contractes de Concessió. Això agreujaria la situació, perquè el Govern es veuria obligat a ataronar el problema d'una manera més decidida, vèntant pel prestigi del poder central i del Tribunal de Garanties.

Un ministre ha dit que una vegada publicat en el Butlletí de la Generalitat el Reglament de la llei de Concessió, el Govern de la República només podria emprendre un d'aquests dos camins: o constituir el senyor Companys i el Govern de la Generalitat, o posar la seva dimissió a mans del senyor Alcazar-Zamora. Jo crec —ha afegit— que en el Consell de demà s'acordarà dimitir davant el cap de l'Estat, i deixarem per a un altre Govern que resolgui aquest gravíssim problema.

El senyor Guerra del Río, interrogat si demà hi hauria sessió de Corts, s'ha limitat a dir que ell creia que sí. De notes maneres, com sigui que demà hi haurà Consell, no es pot avançar res. Faig aquest aclariment perquè no sem pugui dir que havia assegurat rotundament que se celebraria sessió.

"LA VOZ"

Assigura "La Voz" d'aquesta nit que dissabte el cap del partit radical autonomista valencià, senyor Sigfrid Blas, rebé una carta signada pels diputats Faustí Valent, Vicenç Marcos Mirandó i Just, anunciant-li que trencaven la col·laboració parlamentària amb els radicals. Això implica que s'ha trencat la unitat del partit a València. L'escissió del partit autonomista de València canviaria totalment el panorama polític en aquella regió.

Signora—segueix dient el periòdic—si els firmants de la carta s'uniran al partit radical democràtic o a l'Estatut Republicana. Amb tot això es reproduïx la típica lluita política de València.

"La Coz" també diu: En realitat, no sabem fins ara el que pot sortir de la reunió que amb caràcter extraordinari celebrà demà el Governament. Ignorant si d'ella sortirà trencada la unitat del Govern per discrepàncies del senyor Cid, menys catalanista, és clar, que els seus companys, o si sortirà l'acord de proposar a S. E. el tancament del Parlament.

"LUZ"

"Luz" diu: Ens consta que Samper, parlant amb una persona de la seva intimitat, ha manifestat que dintre de la seva modestia personal i per les especials circumstàncies polítiques actuals, es creu insubstituïble en la Presidència del Consell, i que, per tant, no és procedent, ni tan sols patriòtic, que es plantegi la crisi. Creu Samper que ell és l'únic que està en condicions de resoldre el problema de Catalunya, no tan sols per conèixer el pensament de l'Esquerra, sinó per haver assistit a la seva gènesi i desenvolupament. Per al senyor Samper l'única solució del moment polític actual és enviar demà a la Cambra el decret de suspensió de sessió i tractar després de resoldre el problema dintre de la Constitució i de l'Estatut.

Com pot observar-se, l'optimisme del senyor Samper faria riure si no s'assembles massa a l'estat de beatitud en què s'enfonsa la monarquia.

Els plens poders Ni els mateixos radicals volen votar amb el Govern

Madrid, 2. — El senyor Lerroux, que es troba a San Rafael, ha estat visitat durant la tarda de dissabte i el dia d'ahir per alguns ministres.

El cap dels radicals es mostra preocupat davant el greu problema que es presenta al Govern. Considera difícilíssima una solució satisfactoria en l'afar de Catalunya, després de l'actitud en què s'ha col·locat la Generalitat.

També considera molt perillós el plantejament d'una crisi, i reconeix encara la impossibilitat de convèncer tots els radicals perquè votin el quòrum. A més, el quòrum seguiria mancant en absténer-se gran part dels populars agraris. Aquests apareixen avui més dividits, segons sembla, que dissabte. Sabent-ho, el senyor Gil Robles ha aprofitat la circumstància del seu matrimoni per emprendre el viatge de nuvis sense emprendre la sessió de demà. Ha deixat l'encàrrec que hom l'avisés si hi ha crisi.

La llei de pressupostos i els extrems que fan referència a la Generalitat de Catalunya

Madrid, 2. — La "Gaceta" d'avui publica la llei relativa als pressupostos generals de l'Estat de despeses i ingressos per al segon semestre de l'any actual.

Els ingressos sumen pessetes 4.653.896.813, i les despeses 4.680.608.285'65 pessetes.

Firmada pel senyor Santiago Alba, insereix també la "Gaceta" una llei sancionada pel Congrés de Diputats, en ús de les facultats que li concedeix l'article 110 de la Constitució.

Aquesta composta de cinc articles, i l'article 41, pel que respecta a Catalunya, diu:

"Article 41. — S'autoritza el ministre de Finances:

a) Per a cedir a la Generalitat de Catalunya les contribucions i impostos, així com la participació en les contribucions de la Hisenda de l'Estat, que per a cobrir la quantia que resulti d'aplicar l'article 16 de la llei de 15 de setembre de 1932, hagin d'ésser atribuïdes a la Generalitat de Catalunya en el temps i mesures que siguin necessàries als càlculs fets per la Comissió Mixta i aprovats pel Consell de Ministres.

b) Per a apropar al pagament de serveis transitoris a la Generalitat de Catalunya pa part necessària del credit consignat en aquest pressupost de despeses per a tot Espanya, en el temps i les mesures que resultin dels càlculs fets per la Comissió Mixta i aprovat pel Consell de Ministres, d'acord amb la llei de 15 de setembre de 1932.

c) Perquè, provi dictamen de la Comissió Mixta i aprovat pel Consell de Ministres, reglamentis dintre dels límits fixats al dit Estatut i al present article el règim transitori que haurà de precedir a la cessió total o parcial del dit credit quan procedís.

d) Per a imputar durant el dit període al concepte respectiu del pressupost d'ingressos el pagament a la Generalitat de Catalunya per compte de la recaptació que s'obtingui dels ingressos que han d'ésser cedits, tot això als efectes de la liquidació teòrica. En cap cas podrà ésser simultani el sistema de cessió i participació establert a l'Estatut i el de pagaments a compte del cost dels serveis que puguessin establir-se com a transitoris.

e) Per practicar en els crèdits pressupostals l'adaptació i reduccions que calguin a conseqüència del compliment dels acords i propostes del traspass de serveis a la Generalitat de Catalunya. Les reduccions de crèdit seran obligatòries quant mitjançant elles hagi de compensar-se el cost dels serveis cedits que ha de sufragar la Generalitat amb l'import de les contribucions i impostos que procedeixin de la Hisenda de l'Estat i que també hagin estat cedides en compliment del que disposa l'article 196 de la llei de 15 de setembre de 1932."

Gil Robles s'ha casat per l'església

Madrid, 2. — Amb una rigorosa intimitat va celebrar ahir al matí, a la capella del bisbe, el matrimoni del senyor Josep Maria Gil Robles amb la senyoreta Carme Gil Delgado. A l'acte van assistir els testimonis i focs íntims dels contraents. Després de rebre la benedicció del prelat, el matrimoni va sortir de viatge. De València va rebre el senyor Gil Robles una estel·la de flos naturals, obsequi la Directa Regional Valenciana.

El discurs de Manuel Azaña

(V's de la primera pàgina)

Ací hi ha la nostra doctrina de Govern, la nostra obra de Govern, i ací hi ha, a més, per a posar l'accent propi en una fisonomia que sense ell podria semblar-se a una altra, ací hi ha la nostra conducta.

ES MES DIFÍCIL DEL QUE SEMBLA DESTRUIR L'OBRA CONSTITUENT

La nostra obra de Govern no sols intentada, sinó realitzada, és més difícil de destruir del que ellis suposaven; perquè aquesta és l'obra en què havent fet tant dany com han fet a la República, si s'anés a mirar, hauríem de dir que no han fet més que emparar la façana del republicanisme. El que si han fet és estar al Poder, i amb els instruments per a cavar la mina i posar el cartutx. Ja veurem si nosaltres consentim que el posin. La República dels mes de setembre de l'any passat ha perdut el seu rumb propi, ha perdut el decor polític, ha perdut l'autoritat moral sobre els ciutadans. Porta camí de fer bons els pitjors temps monàrquics del segle passat. La República era, sobretot, un sistema de Govern que tenia l'obligació de captar l'afecte i la confiança de tots els espanyols per la seva rectitud i per la seva autoritat moral.

L'HONOR DE LA REPUBLICA

Jo vaig dir una vegada en la sessió funebre de les Corts Constituents que preferiria la República ensoradada i enfonsada a la República deshonrada. Des del mes de setembre no hi ha hagut a Espanya estabilitat política. No hi ha Ministeri que duri, no hi ha majoria que pugui governar, no hi ha administració pública. I ara s'heu tingut al Parlament, que no sé si agnita, l'espectacle risible, meravellósament grotesc, de les darreres sessions. Hem vist aixecar-se una minoria qualsevol i dir-li al Govern: "Senyor president del Consell de Ministres: Ja no treureu els pressupostos si no ens doneu això, altre i el de més enllà." I el president del Consell s'aixecava i deia: "Per què us enfadateu? Tindreu el que vulgueu." I el Govern ha fet tot això per tal d'arribar fins aquí, en què per fi té un pressupost.

Aquesta és la culminació d'una política desastrosa i idiota, que per falta d'il·luminació de l'esperit republicà no pot fer sinó donar ensopegades i caure de cap, i caient ell, caurà Espanya i el règim republicà. Aquesta és la terrible calamitat dels homes inepes, que encara que de vegades semblen tenir-los al cable, a la fi el porten a desastres per a l'interès del país.

ELS TRACTES QUE HAN DONAT LA MONARQUIA I LA REPUBLICA A CATALUNYA

Vosotros sabeis bien que durante veintitantos años, quizá más, Cataluña había sido para la monarquía española una preocupación, un peligro, una especie de enfermedad del Estado, que nadie se atrevía a afrontar, mas aún, que nadie se atrevía a reconocer. Era la monarquía en esa política como el enfermo que por temor a que le declare el médico una enfermedad grave prefirió no consultarle y no enterarse de lo que le ocurría. Este era el estado psicológico de la política monárquica con relación a Cataluña. Allí había un sentimiento nacionalista fuerte y además una personalidad histórica, tradicional, sentimental, cultural, independientemente del sentimiento nacionalista, anterior al nacionalismo, a través de toda la historia de España en los últimos siglos.

Este sentimiento nacionalista y esta personalidad moral, cultural, política y lingüística de Cataluña, al rehacerse su riqueza y reconstituir su espíritu, pidió en el ámbito español un hueco para su actividad, su energía y sus creaciones. La monarquía, viendo en esto un peligro y atendida a la miserable doctrina del Estado monárquico centralizador y unitarista heredado de sus mayores, de los que heredó también las lacras y enfermedades morales, pero ni siquiera el pensamiento político, agobiada ante estas peticiones, la monarquía prefirió negociar, transigir y corromper; y vosotros sabéis que durante veintitantos años una cierta política se ha desarrollado entre Cataluña y el gobierno de Madrid, que consistió en poner pavor en el Gobierno de Madrid y en el rey y en la monarquía, invocando lo que se quejaban que podía alzarse en Cataluña un ejército contra el régimen contra la monarquía y contra el rey, y a favor de estas amenazas se estaba haciendo en Cataluña y en Madrid una política de seducción, de d'una y tonta, de colaboración con el Gobierno de Madrid, de cambio en las ventajas más o menos voluntariamente otorgadas a estos o a otros partidos, naturalmente conservadores, erigidos en Cataluña. Y esto es lo que condujo al fracaso de la política catalanista o como la queráis llamar, conducida de este modo: condujo al fracaso de los hombres que la representaban, y condujo al fracaso de la monarquía misma.

Y ha venido la República, y con ella la República con el tono de vitalidad, de verdad y de franqueza y de libre discusión que ha dado a todos sus problemas —y a ello he contribuido yo, para mi satisfacción y para mi autoridad— delante de los republicanos—, hemos planteado el problema de Cataluña cara a cara. ¿Delante de quién? Delante del pueblo catalán y delante del pueblo español entero, y no hemos andado con componendas no con tapujos ni con diques y directos ni con tratos de ninguna especie; no hemos negociado ninguna política para decirle al pueblo catalán: la República reconoce tu historia, tu personalidad, tus ambiciones legítimas, tu porvenir, y dentro de la República española tienes un cauce tan ancho que ya necesitarás fuerza personal y ambiciones para llenarlo, y ahí tienes, la autonomía. Esto se hizo así cuando las Cortes Constituyentes, conscientes del

deber de la República y del porvenir de la República, sabían que haciendo justicia al pueblo catalán en nombre de la República y en nombre de España, que no era la España de la monarquía ni de sus políticos, sino la España noble y tradicional, arraigada en sus libertades propias y peculiares, sabían que haciendo esto echaban sobre el generoso sentimiento catalán, sobre su corazón agraciado, sobre sus sentimientos de solidaridad peninsular e hispánica, echaban el lazo más firme y más suave que puede haber entre los hombres: el reconocimiento a una obra común, gloriosa y progresiva que representaba la República (Grandes aplausos), y además con una actitud política de cuyo desconocimiento nació en gran parte la situación actual.

Si la República dirigida desde Madrid, dirigida por republicanos, sabiendo que es el régimen y cuáles son sus rumbos y su futuro, hubiera perseguido su marcha adelante, tardía o rápida, no sé, pero su marcha adelante, el aire que levantase la República, inspirado por sus sentimientos originales, arrastraría no digo yo los sentimientos particularistas de las regiones, sino que despertaría su propio entusiasmo e irían tras ella, colaborando en ella deseados de no separarse de una obra común que diría mucho en favor del nombre español cuando se lleva a término. Es decir, que el prestigio de la política republicana, el engrandecimiento del régimen, su velocidad y su altura, son los motores que arrastran en p's nuestro todas las regiones particulares, por fuerte que sea su personalidad. Pero si eso se pierde y la República se detiene o marcha lentamente y hay países españoles o pueblos hispánicos que van más deprisa que la República, ¿qué va a pasar? Qui se romperá la unidad de marcha, que nos quedaremos detrás y ellos seguirán más adelante, y un día los veremos correr delante y por mucho que invoquemos la fraternidad hispánica y los lazos que nos unen, dirán: la culpa es vuestra, que os habéis sentado en el camino. (Grandes aplausos.)

EL REPUBLICANISMO DE CATALUNYA I EL PSEUDO-REPUBLICANISME MADRILENY

Lo que ha hecho la República es mucho más grave, amigos míos, que haberse parado en su marcha. Ya con haberse parado, su prestigio, su autoridad, su fuerza innovadora y su poder de atracción se reducen al mínimo. Parada estaba la República en este sentido desde septiembre acá, pero ha hecho algo más que pararse: ha intentado e intenta retroceder, y esto es lo que ha puesto en pie de guerra política al Gobierno republicano de Cataluña con el Gobierno pseudo-republicano de Madrid; lo que ha puesto en pie y en vilo los sentimientos no sólo catalanes o nacionalistas propios de la región, sino el sentimiento republicano de los catalanes (aplausos), por cuyos sentimientos estamos unidos en una causa común; esto es lo que ha puesto en pie y en pie de guerra política y en rebeldía contra el Gobierno pseudo-republicano de Madrid a una fuerza política de Cataluña que no es el partido, entendido bien, que no es una agrupación ni unos ministros ni un Parlamento, porque eso sería poca cosa, que la casi totalidad del pueblo catalán está clamando porque no se le viole lo que la República justamente les otorgó hace poco más de un año. (Grandes aplausos.)

¿Y de dónde ha procedido todo este estrepito? Si yo no creyese, como creo de una manera terminante, en el poder de la acción personal, de la voluntad personal y en la eficacia o en el fracaso de la inteligencia, puesta al servicio de la política, diría que es una fatalidad; pero yo no creo en la fatalidad; fatalidad es todo lo que nuestra inteligencia no puede prevenir ni alcanzar a prever, y lo englobamos bajo este nombre; pero donde la inteligencia alcanza los detalles y la ejecución más precisa, la fatalidad, huye, y si aquí hablamos de fatalidad, hablemos de no sé qué fuerza misteriosa que condena a los españoles de tiempo en tiempo a pasar la misma crisis, los mismos desastres, las mismas dificultades. ¿Por qué? ¿Por qué tal destino de España hemos de recar periódicamente en la ineptitud, en la mediocridad, en la pederantía puestas al servicio de una causa delante de la cual, ellas ni siquiera tienen derecho a hincar la rodilla, porque no tienen en el alma el respeto debido a la causa. (Una ovación clamorosa interrumpe l'orador.)

Pues ya veis. Yo entro dentro de este vocablo, que empiezo por desacreditar, que se nombra fatalidad.

L'ACTITUD DEL GOVERN DAVANT DE LA LLEI DE CONTRACTES DE CONCESSIÓ

El Parlament català vota una ley de cultivos. Con el Estatuto y la Constitución en la mano, el derecho del Parlamento catalán a legislar en materia de ordenación de contratos civiles es indiscutible, porque si alguna duda me cabía a mí, personas que se han significado por su oposición al Estatuto, que no son sospechosas de parcialidad política en este particular, pero cuya competencia jurídica es innegable, piensan como yo. Podrá haber en la Ley de Cultivos este o el otro artículo que parezca más o menos armonizable con esta o la otra base de la Ley agraria o no sé qué, porque estamos en eso, y delante de eso es una situación, de un este hecho, ¿qué se le ha ocurrido al Gobierno de la República? Empezó por no ocurrírsele nada (ríales), porque lo difícil es que a uno se le ocurra algo (más ríales); porque hay que correr el albur de que lo que a uno se le ocurre no sea un disparate, y después que si lo que a uno se le ha ocurrido no es por ventura un disparate, suberlo a realizar.

Todo esto hay que hacer para saber gobernar. ¿Qué es, pues, lo que se le ha ocurrido al Gobierno? Sensiblemente, esto: en Cataluña hay planteada, como en todas partes, una lucha entre izquierdas y derechas; las izquierdas de Cataluña predominan de un modo absoluto en el Parlamento, y la Liga de Cambó, derrotada en las elecciones, minoritaria en el Parlamento catalán, acordó hace tiempo retirarse de las deliberaciones de esta entidad. El Parlamento votó una Ley de cultivos que no es una ley revolucionaria, que no es una ley reformativa; es simplemente una ley republicana y elaborada, según mis noticias, por algunos técnicos que no son precisamente unos hombres rojos ni de extrema izquierda, pero la Ley tal como es, contraria los intereses políticos y los intereses sociales, por otra parte respetables, de la Liga Catalana. ¿Y qué se le ha ocurrido a la Liga Catalana? Pues venir a soplar al oído del señor Samper que poniendo al servicio de los intereses políticos de la Liga Catalana la autoridad del Gobierno de la República, la autoridad del Parlamento de la República, el prestigio del régimen republicano, la autoridad del régimen republicano, la paz interior de España y la satisfacción interior de los catalanes, poniendo todo esto al servicio de la Liga planteó el Gobierno una demanda, un pleito ante el Tribunal de Garantías Constitucionales para servir los intereses políticos y sociales que la Liga no tiene en Cataluña fuerza bastante para sacar adelante por sí. Y se le ocurre al Gobierno, llevar a un pleito ante un Tribunal que se estrenaba con este mismo problema, un asunto de gobierno, un asunto político.

Yo no sé hasta qué extremos puede llegar la podertería o la decoración profesional en algunos hombres para creer que a un país se le gobierna con sentencias judiciales. Yo no lo he visto en ninguna parte ni cabe en mi reflexión, ni en mi experiencia de apreciación entre leyes puramente técnicas de interpretación de alcance de la Ley, cuando en esta interpretación no se mezcla un sentimiento político ni un sentimiento público, pero en cuanto detrás del suceso o del hecho que se somete a la decisión de un Tribunal, sea el que sea, se mezcla el sentimiento público y el sentimiento político, eso ya es una cuestión de gobierno y una cuestión política, porque este sentimiento político y este sentimiento público, queramos o no, actúa sobre sus órganos de expresión que son los partidos, que es la prensa, que es el Gobierno, que es el Parlamento, y todo esto levanta tal tempestad que en él se surgen sin defensa todos los fallos de todos los Tribunales del mundo.

Y sin embargo se ha pretendido por el Gobierno resolver un problema de política y de gobierno con una sentencia. Naturalmente, lo que han conseguido con esto es llevar el problema a términos de imposible solución. Yo tengo la seguridad de que si el Gobierno se hubiese dado cuenta a su hora del problema mismo y de lo que arriesgaba con el recurso ante el Tribunal de Garantías, jamás iba a haber presentado el recurso? De ninguna manera y menos un Gobierno tan cómodo como éste que no quiere quebraderos de cabeza y que se quita de delante la obstrucción parlamentaria largando trozos del presupuesto o leyes al capricho de los obstruccionistas. Si el Gobierno hubiera previsto la magnitud del problema que se le venía encima con el fallo del Tribunal de Garantías nunca hubiera recurrido. Yo sé lo que dije así el otro día en las Cortes al presidente del Consejo de ministros creyendo hacerle justicia, pero ya es tarde. Y ahora, ¿qué se le ha desencañonado en torno de esta situación?

LA GENERALITAT REPRESENTA EL SENTIMENT REPUBLICA AUTENTIC

función solamente de defensa república y española que se realiza en Barcelona. (Molt bé.)

ELS ACORDS BEL·LICS DE CERTS ELEMENTS

Tampoco se ha desencadenado el furor homicida de algunos políticos que cuando hablan de dignidad del Poder público se entien que hablan de feroces medidas de represión, de guerras civiles, de arrasamientos y de otros destrozos, teóricamente ensayados hace pocas semanas por el ministro de Marina (grans rialles); si, porque el ministro de Marina es de Cartagena, según creo, y algo conserva de la vocación navegante de sus antepasados. (Més rialles.) Cuando se quiere usar de esto que se llama los resortes del Poder, en primer lugar falta saber en qué consisten y hasta donde llegan, y en segundo lugar falta la tranquilidad de conciencia y moral de saber que se emplean para un fin justo i útil para el interés general. Y a mi me parece que asisto a una procesión de reapearidos salidos de la tumba cuando oigo los desbordamientos de imaginaciones (que ciertamente no son meridionales) que se arrojan sobre el Gobierno, pensando que todavía van a ir con este pobre Gobierno, después del conflicto legal i político en que le han metido, a dominarlo hasta el punto de meterle en otro conflicto sangriento.

No, por fortuna, creo que ninguno tiene un espíritu de Plutarco, ninguno tiene un corazón de bronce ni un alma fúnebre i aunque no sea más que por eso creo que estamos garantizados contra un abuso de poder o contra un desastre asfíctico al cual nosotros no podríamos asistir ni en silencio ni cruzados de brazos; nos pondríamos en la obligación y en el trance de una elección, de una opción que en nuestro espíritu i en nuestras palabras está resuelta. (Grans aplaudiments.) No, por una mal entendida posición de dignidad del Poder, por aquello de que yo mando más que ese, por no querer bajar la cabeza delante del error (porque quien manda más es la verdad; i la República que no la acata no es República, ni nada); por no querer doblar la cerviz delante del propio dislate i delante de la execrable conducta seguida hasta hoy i habra en España gente con responsabilidad, al menos oficial, que se atreviese a verter sangre española por un conflicto de esta índole? Habrá españoles que lo tolerasen? (Veu del públic: No.) Como no sean los renegados de la revolución y los renegados de la monarquía, que quieren hacer con la República los mismos experimentos que hicieron con la monarquía de sus devociones, humidiéndola a fuerza de dislates i de errores, y que ahora nos regalan los frutos i la promesa de su experiencia fracasada en el régimen monárquico para ensañar sus garras destructoras en un régimen nuevo, ya que hundieron un régimen secular, como no sean esos, que españoles conscientes de su tiempo y de sus deberes de republicanos i henchidos de verdad de sentimiento nacional español van a prestarse por miedo ni por resignación, ni siquiera con desesperación, a que se desencadene en España una lucha fratricida por un conflicto artificialmente creado por un partido político que ha esclavizado al Gobierno de la República i al régimen entero para servir un anhelito personal que él no ha sabido defender gallardamente. (Llars aplaudiments.)

CATALUNYA, BALUARD DE LA REPUBLICA

Yo creo, amigos y correligionarios, que el partido de I. R., por sí con su personalidad, con su nombre, con su responsabilidad i con sus afiliados, independientemente de lo que hagan los demás, tiene que prometer que no consentirá hasta donde sus fuerzas alcancen, que este conflicto lleve a la catástrofe que a mi me quita el sueño i que debe inquietar a toda conciencia española, por la cual conducta política se llegaría a la destrucción irremediable de la obra más importante, más duradera i más gloriosa que ha realizado la República. No perdamos de vista esto: Cataluña es el baluarte republicano que hoy nos queda; el Gobierno de Cataluña es el único Poder republicano que hay en pie en la Península. Vosotros elegireis; yo os digo la verdad tal como la pienso. Si el partido está conforme, el partido dirá en su hora la palabra definitiva. (Grans aplaudiments barrejats amb visques a Catalunya.)

LA SITUACIÓ ES SEMBLANT A LA DE 1930

Hace tiempo me permití anunciar que a pesar de aquellas horas lúgubres i tristes que estábamos presenciando, habrían de venir otras peores. Pues bien: esas horas peores ya están aquí, i aun digo que van a venir otras peores todavía. Van a venir porque si alguien piensa, de un lado o de otro, que esto es un juego político en que lo que más se arriesga es una acta de diputado o un poltrona ministerial, se equivoca grandemente. Nosotros no estamos dispuestos a soportar una República imbuida de monarquismo, hecha a gusto i medida de los servidores del rey, renegados del rey. (Molt bé.) No estamos dispuestos a consentirlo; no queremos esa República, i nosotros vamos poco a poco colocándonos frente a esta República que acaba de perder sus últimas consideraciones de orden moral i de autoridad moral; vamos colocándonos en la misma situación de ánimo que estábamos frente al régimen español en el año 1930. Si nos empujan... ¡ah, que nos empujen!

Antes de que la República convertida en sayones del fascismo o del monarquismo, antes que todo esto preferimos cualquier catástrofe, aunque nos toque perder. Todavía queda mucha sangre por verter en los republicanos si estas gentes se empeñan u otras que se encuentran escondidas detrás de ellas, para fecundar nuevos terrenos republicanos i que la República vuelva a salir lozana, vigorosa i cuidadora del honor de España. (Les darreres paraules de l'orador són acollides amb una immensa ovació. Es donen visques a la República. A l'Esquerra Republicana i a Catalunya. El públic, dret, entona l'himne de l'Esquerra Republicana, i seguidament es desfilen el saló amb el més bon ordre entre crits de visques al senyor Azàña i a les Jovents.)

El Món dels Espectacles Comarques Catalanes

El Teatre

TEATRE STUDIUM

El III Concurs de Teatre Amateur

FESTA A HONOR DELS GUANYADORS DELS PREMIS

Hi ha un evident progrés al treball de les companyies catalanes d'aficionats. Es veu que ho remarca el senyor Lluís Masriera en un parlament intercalat en les representacions. Les mateixes companyies que ja havien guanyat premis els anys anteriors s'han superat. Com a observació general, cal dir que en aquestes companyies el que més abunda són els actors i les actrius de caràcter. Amb això van perfectament d'acord amb les companyies catalanes professionals. És, sens dubte, el que més produeix la terra i la cultura general del país. Després és remarcable també que gairebé en totes les companyies les dones, en conjunt, són més artistes i més sensibles que els homes. Però potser aquest fenomen — som en un temps d'apoteosi de la dona — es produeix a tots els escenaris del món. Fins a la pantalla. Altrament, les quatre companyies que van prendre part a la festa van mostrar en llur actuació un gran sentit de la plasticitat escènica i un gust notable pel pintoresc. Literàriament, en canvi — la tria de les obres ho demostra — no semblen tenir ni gaires exigències ni preocupacions. Però cal remarcar, de totes maneres, que els guais d'un bon instint a triar comèdies de costums i de caràcter. Potser, ben escollit, és així, però damunt de moltes obres retencions i fins enlluernadores, el que hi ha de millor i de més perdurable al nostre teatre, i algun dia en les festes una revalorització conscient, potser ens trobaríem, en aquest aspecte, amb moltes sorpreses.

Seguim, però, el programa. La Companyia de l'Ateneu Obrer Manresà, dirigida per Antoni Sala i Singla ens presenta, amb notable frescor, "La festa dels ocells". D'Ignasi Iglésies. Ja hem fet remarcar la notable plasticitat que aquestes companyies d'aficionats presten a llurs representacions. Subratllem-ho, especialment, d'aquesta. Cal encara afegir — detall notable — que tots els actors de la companyia vocalitzen bé. Una de les falles habituals, gairebé consubstancials dels aficionats és una vocalització defectuosa i també una viciosa pronunciació. Les dues coses plegades — que els directors s'haurien d'esforçar a corregir — produeixen sovint un catàlisi horros. En aquest aspecte els actors de l'Ateneu Obrer Manresà són una bella excepció. Ho són, però, també, en general, tots els actors que han pres part a la festa. Sens dubte, amb molt bon criteri, els membres del Jurat han coincidit a ésser exigents en aquest aspecte. En la interpretació de "La festa dels ocells" destaca potser la senyora Agata Puigcerver, la qual mostra ésser una actriu dramàtica de caràcter, aplomada i segura, d'un gran natural i que sap posar una visible emoció a les seves paraules. Genoveva Costa posava en la representació una nota d'alegre vivacitat. Tots els altres artistes caracteritzaven adequadament els personatges.

El quadro escènic de la Joventut Carlina Manresana, dirigida per Joan Ambrós Comasolives, representà "Els qui mai no s'aturen", de Ramon Vinyes, obra guanyadora del premi de teatre amateur. Els actors lluitaven ací amb desavantatge amb els altres, ja que l'obra era immensa. I lluitaven, encara, amb una dificultat més forta, perquè el text era immens. I lluitaven, encara, amb una dificultat més forta, perquè el text era immens. I lluitaven, encara, amb una dificultat més forta, perquè el text era immens.

El quadro escènic de la Joventut Carlina Manresana, dirigida per Joan Ambrós Comasolives, representà "Els qui mai no s'aturen", de Ramon Vinyes, obra guanyadora del premi de teatre amateur. Els actors lluitaven ací amb desavantatge amb els altres, ja que l'obra era immensa. I lluitaven, encara, amb una dificultat més forta, perquè el text era immens. I lluitaven, encara, amb una dificultat més forta, perquè el text era immens.

L'Agrupació Romea, de Sant Feliu de Guíxols, dirigida — molt ben dirigida — per Benet Escrivà, ens presenta un "Carro del vi", de Ramon Vinyes, simplement inoblidable. En aquesta obra, en la qual el pintoresc i el dramàtic s'equilibren d'una manera justa, però que no deixa de tenir alguna cosa d'efectista, esdevé, a mans d'aquesta companyia, una estampa fresca, viva, de l'Empordà. Hi ha la sal, la gràcia, la plasticitat que sota la llum de l'Empordà prenen les coses. Quin actor ho fa millor? No sabem pas dir-ho. Destacarem la senyora Pilar Casanova? Seríem injustos amb els altres. L'èxit és, sobretot, del conjunt. El director ha sabut triar bé els actors perquè — figura, posats, veus — s'adiguin amb el personatge que havia d'interpretar. L'efecte és d'un natural que enamora. Es vivien.

L'Estudi d'Art Dramàtica, de Molins de Rei, dirigida per Josep Cariteu, ha triat, ambiciósment, "La Verge del Mar", de Rossinyol. Els nombrosos personatges que hi intervenen, la barreja de pintoresc i de patètic, la fan alhora una obra de risc i de lluitament. En la interpretació, els actors han assolit això

El Cinema

LES ESTRENES

"Hubo que casarlos"

Capitol Universal

Film titulat en anglès "They Had Just to be Married", interpretat per Zasu Pitts i Slim Summerville de protagonistes, i Roland Young, Fifi Dorsay, Verree Teasdale i C. Aubrey Smith en altres papers.

L'art dels dos grans artistes còmics que són Zasu Pitts i Slim Summerville, tot ell de matisos, de gestos a mig indicat més que no pas realitzats, art de l'encarnació de la timidesa en tots els ordres de la vida, té en "Hubo que casarlos" un camp tan gran per córrer que es pot dir que en ell hi ha tot l'Slim Summerville i tota la Zasu Pitts que coneixem i que ens mancava per conèixer. L'acció, l'argument, és el de menys; un film còmic i sentiment.

Domènec GUANSE

ESCENARIS

Aquesta nit, al Barcelona, estrena, per la companyia de Carmen Diaz, de la comèdia andalusa *Maria del Valle*, dels senyors Jorge i José de la Cueva. Si no ens equivoquem, l'un d'aquests senyors és el crític de *El Debate*, i l'altre el de *La Nación*.

La curta temporada de teatre català que, com anunciarem, faran Margarida Xirgu i Enric Borràs al Politeama, començarà el dissabte que ve, dia 7. Durant aquesta temporada es representaran les obres "El tercer de tall", "Mar i cel", "Maria Rosa", "Terra baixa", "El mistic" i "Els vells". Margarida Xirgu i Enric Borràs han format, per a aquestes representacions, una companyia amb elements recollits ací, naturalment. La major part dels artistes castellans que han quedat en terra passaràn, sembla, al teatre Victòria, on el senyor Viras Chertel vol presentar una obra de caràcter realista, original de Modesto Calzada, titulada *París y muerte de una...* Perquè els lectors es facin càrrec del que deu ésser aquesta obra anem a transcriure els títols dels quatre actes de que consta: *El cafè, El llup, El nido i El hospital*. Mare de Déu!

Un telegrama que arriba de Madrid recull d'un periòdic la nova que hi ha al territori de la República més de cinc mil actors parats, com a conseqüència de la crisi.

Al Romea preparen una altra estrena dels senyors Quintero i Guillén: *Mayo y Abril*. Heus ací un teatre que, aguantant la temporada en plena canícula, segueix confirmant cada dia allò que no hi ha teatre dolent mentre es compti amb una companyia i amb obres.

La col·lecció "El nostre teatre" acaba de publicar el drama en tres actes "El fill de Ninon", original del nostre estimat company Domènec Guansé. És la seva primera obra teatral.

Van passant els dies i res no se sap, encara, de la companyia que la senyora Nicolau ha de tenir formada el dia 15 per tal que sia elevada a definitiva la concessió, que li fou atorgada amb caràcter provisional, de les 80.000 pessetes de subvenció de la Generalitat. Segons les nostres notícies, les dificultats amb què tota la senyora Nicolau són considerables, tot i que el seu representant, senyor Carrener — nom, en aquest cas, simbòlic! — no es cansa de córrer amunt i avall celebrant conferències i fent proposicions. Una de les dificultats, pel que es refereix a alguns artistes, és el fet d'estar ja contractats, com succeïx amb Maria Morera i Pere Ventanyol. Altres artistes es resisteixen, segons es diu, perquè voldrien que el contracte fos signat alhora per la senyora Nicolau i el senyor Aluges, ja que aquest presentà el plec juntament amb ella. Però el senyor Aluges sembla que no està disposat a signar cap contracte, degut a què, segons replica, només és empresa de despeses o "cebrals". La cosa, doncs, ni va per bon camí ni s'entrevén, per ara, l'esperança que hi vagi.

La companyia valenciana que actua al teatre Espanyol donarà a conèixer avui una nova obra: és titulada "La família". Per a demà a la nit anuncia l'estrena de la famosa comèdia "Ratolins de casa rica", original del xerxista Enric Beltrán. Es tracta d'una comèdia de costums que assolí a València, aquesta darrera temporada, un èxit extraordinari. Enric Beltrán es revela, amb "Ratolins de casa rica", com un observador agutíssim i un comediant popular de molta empenta. Assistirà a l'estrena.

Ha estat dos dies a Barcelona el senyor Marcel Franck, empresari dels teatres Gymnase i Alcazar, de Marsella, entre altres. El senyor Franck fou un dels més grans amics de Ferran Baryés, i ha sentit sempre per la nostra terra profunda simpatia. Ha vingut per a veure si existeix la possibilitat que arribin fins a Barcelona les *tournees* de comèdia, opereta i revista que organitza sovint pel Sud de França. Una de les revistes que voldria fer representar ací porta de *redoute* l'admirada André Turcy, que tantes ganes tenim els barcelonins de tornar a aplaudir.

El Cinema

LES ESTRENES

"Hubo que casarlos"

Capitol Universal

Film titulat en anglès "They Had Just to be Married", interpretat per Zasu Pitts i Slim Summerville de protagonistes, i Roland Young, Fifi Dorsay, Verree Teasdale i C. Aubrey Smith en altres papers.

L'art dels dos grans artistes còmics que són Zasu Pitts i Slim Summerville, tot ell de matisos, de gestos a mig indicat més que no pas realitzats, art de l'encarnació de la timidesa en tots els ordres de la vida, té en "Hubo que casarlos" un camp tan gran per córrer que es pot dir que en ell hi ha tot l'Slim Summerville i tota la Zasu Pitts que coneixem i que ens mancava per conèixer. L'acció, l'argument, és el de menys; un film còmic i sentiment.

Domènec GUANSE

ESCENARIS

Aquesta nit, al Barcelona, estrena, per la companyia de Carmen Diaz, de la comèdia andalusa *Maria del Valle*, dels senyors Jorge i José de la Cueva. Si no ens equivoquem, l'un d'aquests senyors és el crític de *El Debate*, i l'altre el de *La Nación*.

La curta temporada de teatre català que, com anunciarem, faran Margarida Xirgu i Enric Borràs al Politeama, començarà el dissabte que ve, dia 7. Durant aquesta temporada es representaran les obres "El tercer de tall", "Mar i cel", "Maria Rosa", "Terra baixa", "El mistic" i "Els vells". Margarida Xirgu i Enric Borràs han format, per a aquestes representacions, una companyia amb elements recollits ací, naturalment. La major part dels artistes castellans que han quedat en terra passaràn, sembla, al teatre Victòria, on el senyor Viras Chertel vol presentar una obra de caràcter realista, original de Modesto Calzada, titulada *París y muerte de una...* Perquè els lectors es facin càrrec del que deu ésser aquesta obra anem a transcriure els títols dels quatre actes de que consta: *El cafè, El llup, El nido i El hospital*. Mare de Déu!

Un telegrama que arriba de Madrid recull d'un periòdic la nova que hi ha al territori de la República més de cinc mil actors parats, com a conseqüència de la crisi.

Al Romea preparen una altra estrena dels senyors Quintero i Guillén: *Mayo y Abril*. Heus ací un teatre que, aguantant la temporada en plena canícula, segueix confirmant cada dia allò que no hi ha teatre dolent mentre es compti amb una companyia i amb obres.

La col·lecció "El nostre teatre" acaba de publicar el drama en tres actes "El fill de Ninon", original del nostre estimat company Domènec Guansé. És la seva primera obra teatral.

Van passant els dies i res no se sap, encara, de la companyia que la senyora Nicolau ha de tenir formada el dia 15 per tal que sia elevada a definitiva la concessió, que li fou atorgada amb caràcter provisional, de les 80.000 pessetes de subvenció de la Generalitat. Segons les nostres notícies, les dificultats amb què tota la senyora Nicolau són considerables, tot i que el seu representant, senyor Carrener — nom, en aquest cas, simbòlic! — no es cansa de córrer amunt i avall celebrant conferències i fent proposicions. Una de les dificultats, pel que es refereix a alguns artistes, és el fet d'estar ja contractats, com succeïx amb Maria Morera i Pere Ventanyol. Altres artistes es resisteixen, segons es diu, perquè voldrien que el contracte fos signat alhora per la senyora Nicolau i el senyor Aluges, ja que aquest presentà el plec juntament amb ella. Però el senyor Aluges sembla que no està disposat a signar cap contracte, degut a què, segons replica, només és empresa de despeses o "cebrals". La cosa, doncs, ni va per bon camí ni s'entrevén, per ara, l'esperança que hi vagi.

La companyia valenciana que actua al teatre Espanyol donarà a conèixer avui una nova obra: és titulada "La família". Per a demà a la nit anuncia l'estrena de la famosa comèdia "Ratolins de casa rica", original del xerxista Enric Beltrán. Es tracta d'una comèdia de costums que assolí a València, aquesta darrera temporada, un èxit extraordinari. Enric Beltrán es revela, amb "Ratolins de casa rica", com un observador agutíssim i un comediant popular de molta empenta. Assistirà a l'estrena.

TORTOSA

El ple del Municipi celebra sessió :: Les conxorxes de la Lliga i els carlins :: Al fill del senyor Palau li peguen :: Noticiari

Tortosa, 2. — Sota la presidència de l'alcalde senyor Berenguer, celebra sessió de ple l'Ajuntament. Després de llegida l'acta, que és aprovada, el senyor Valls, tradicionalista, protesta que l'Ajuntament no es faci responsable de l'estat ruïnós de la casa núm. 11 de la plaça de la Constitució. Amb aquest motiu s'entaula debat entre els senyors Valls i Martí. El senyor Llaçat, demana votació nominal i s'aprova refusar la responsabilitat per 11 vots, una abstenció i 4 en contra dels carlins. El senyor Gisbert, tradicionalista, pretén entaular debat sobre la venda d'un camí de la seva propietat. La presidència li fa present que no pot discutir-ho i que en tot cas tenint un assumpte pendent amb l'Ajuntament no havia d'haver acceptat el càrrec de regidor. Es llegeix la renúncia de càrrec de conseller que presenta el senyor Font, de la Lliga. El senyor Martí diu que aquesta renúncia que és fonamentada amb la salut i l'edat és impropiciada, ja que havia de manifestar-ho en prendre possessió; el senyor Lluç, regionalista, demana que s'accepti la dimissió. El senyor Llaçat, diu que es tracta d'una maniobra política, puix que mentre la majoria d'esquerra demana que es quedi els de la Lliga demanen el contrari. L'alcalde li contesta que la maniobra política és dels carlins, ja que de produir-se aquesta vacant entraria un element carlí. El senyor Font anà forçat a l'Ajuntament, ja que com a catalanista i republicà, no vol acatar les ordres del Comitè de la Lliga i per això dimiteix. Es passa a votació amb el següent resultat: 15 vots a favor de que resti i un en contra de la Lliga. La minoria tradicionalista s'oposa que l'antic edifici de la Llotja sigui empleat per al fi que fou creat. Després d'intervir els senyors Lluç, Llaçat i Berenguer, s'acorda construir-ne una de nova quan hi hagin disponibles. Seguidament s'acaba la sessió.

Ha estat auxiliat a la Clínica Sabater, d'aquesta ciutat, Antoni Ripaldà i Alemany, de 35 anys, el qual mentre anava nuient en una bicicleta a la costa de Vinallops, ha estat atropellat pel camió de la matricula de València 14392, que li produí forta contusió cerebral i diverses ferides a diverses parts del cos.

Ahí, a Amposta, celebra sessió l'Ajuntament. Fou molt acalorada. En sortir fou faltat de paraula i obra el fill de l'alcalde, senyor Palau. Avui s'ha traslladat a Tarragona per a parlar amb el senyor Pujol i Font. — C.

GIRONA

Desgràcia a l'Empalme :: Assortiment d'aigües a Port-Bou :: Noves diverses

A Vilasacra s'ha inaugurat l'estació telefònica, millora molt celebrada pel poble.

Ens diuen de Blanes que a la fàbrica S. A. F. A. s'ha reprès el treball, i han quedat normalitzats els treballs que quedaren suspesos a conseqüència de la darrera vaga.

A l'estació de l'Empalme el veí de Cassà de la Selva senyor Lluís Vila, a conseqüència d'haver pres un tren per un altre, i en donar-se del seu error, es tirà precipitadament a terra, quan el tren ja era en marxa. Va caure al pont que existeix prop de l'esmentada estació, i va rebre fortes contusions al cos.

Aquesta setmana començaran les obres de les noves escoles de Sant Hilari, les quals estaran situades al Camp de la Mandrà.

L'Ajuntament de Port-Bou ha acordat la construcció d'un gran dipòsit d'aigües a fi de dotar d'aquest indispensable element la barriada d'aquella població, anomenada carrer del General.

A Banyoles una Comissió de comerciants ha anat a l'Alcaldia a protestar contra l'incompliment de la llei del descans dominical. — C.

MATARO

Les Colònies escolars de la Caixa d'Estalvis :: Diverses

Matarró, 2. — La Junta de la Caixa d'Estalvis local ha publicat un avís admetent inscripcions per a les Colònies escolars de nois i noies que en nombre de 30 cada una estiguessin respectivament al Santuari del Col·legi de Banyoles, la primera, i al Col·legi de l'Immaculada, a Sant Esteve de Palautordera, la segona, durant tot el mes d'agost. Per a la inscripció cal ésser imponent o fill d'imponent i estar comprès entre els vuit i dotze anys.

En el veïnat de Mata, un llamp va encendre un paller de Can Flequer. El foc es propagà a un altre paller proper, i després de molts esforços fou apagat per la gent de la casa i veïns que van auxiliar-los.

Fins al 15 d'aquest mes es podrà realitzar, a l'Oficina de Recaptació de Contribucions, d'aquesta zona, el pagament voluntari de les quotes corresponents al segon semestre d'enganyany per la patent nacional d'automòbils.

SURIA

Notes diverses

Obeïnt ordres de la superioritat, l'Alcaldia, d'acord amb el caporal del Sometent local, ha procedit a recollir les armes del Sometent. Per aquest motiu, hi ha hagut una mica de maror en els mitjans lígals de la vila.

L'Ajuntament, en la sessió celebrada dimarts passat, prengué, entre altres acords, el de votar un crèdit per a les despeses que ocasioni la recerca d'aigües notables al terme de Sant Mateu de Bages (Coaner), per tal de proveir la nostra vila d'aigües que reunim més bones condicions químiques que les que hi ha actualment.

TARRAGONA

Colònies escolars matarilenys :: Estada de Clea August :: Altres noves

Tarragona, 2. — Es troba en aquesta ciutat el regidor de l'Ajuntament de Madrid, senyor Andreu Sabotit, acompanyat de l'arquitecte senyor Gilner de los Rios, que ha vingut a elegir el lloc on han de quedar instal·lades les colònies escolars que, patrocinades per l'Ajuntament de la capital de la República, romandran en aquesta ciutat durant un mes.

El dia 12 del corrent serà embarcada a Nàpols una estàtua de Cèsar August, reproducció de la que existeix al Capitoli de Roma, donatíu del Govern italià a la ciutat de Tarragona, com a segona capital de l'Imperi romà. Amb motiu de l'arribada se celebraran grans festes, a les quals hom espera que hi assistirà l'ambaixador d'Itàlia a Espanya.

Amb tota solemnitat se celebrà ahir a la catedral la consagració episcopal del senyor Manuel Borràs.

Fou consagrat l'arquebisbe-cardenal.

Dissabte celebrà sessió l'Ajuntament, en la qual s'aprova el pressupost extraordinari, que importa pessetes 522.000. Els ingressos procediran de l'1 per cent sobre solars edificats i sense edificar; d'un altre impost als propietaris que posseeixin finques als carrers que siguin pavimentats de nou, i d'un tercer sobre les entrades dels cinemes. Tots aquests ingressos del pressupost extraordinari es destinaran a l'embelliment de la ciutat.

Durant el propassat mes de juny, segons dades controlades per l'Oficina Municipal de Turisme, han vingut a Tarragona 42.132 visitants. Ahi, els diversos excursionistes que vingueren, per tal de visitar la ciutat, sumaren 400 persones.

Moviment del port: vaixells entrats. "Axpe-Mendi", de Sagunt; "Giovinezza", de València; "Jaime B.", de Cartagena. Sortits. "Axpe-Mendi", cap a Barcelona; "Giovinezza", cap a Marsella; "Fernando L. de Ibarra", cap a Gijón, i "Britto", cap a Port Llautey. — C.

SANT ADRIA DE BESOS

Ferit pel tramvia :: Moviment demogràfic :: Altres noves

Sant Adrià, 2. — Diumenge a la tarda, en intentar pujar en un tramvia en marxa, un home caigué amb tanta mala sort que les rodes del remolc li agafaren la cama esquerra, produint-li serioses ferides, de les quals en fou atès al Dispensari municipal; fou traslladat a l'Hospital de Sant Pau.

A finals de la setmana passada, la guàrdia civil de la localitat apresà un jove que havia furtat una bicicleta.

Amb motiu del partit de futbol Badalona-Terrassa, que acabà amb un empat, classificant-se per tant el Badalona per al campionat de Catalunya de primera categoria, una gran gentada s'aplegà al camp del Badalona Esport Club, a Sant Adrià, i els seus voltants.

Demà l'Ajuntament celebra sessió pública.

Abans d'ahir, a "L'Amistat", al matí, se celebrà la reunió de constitució de l'agrupació de propietaris de la part alta de la població.

El dol nacional per la mort del conseller de Governació, Joan Selves i Carner, fou observat atentament per la majoria de cercles polítics. — C.

L'HOSPITALET

Basquetball :: El Comitè

L'Hospitalet, 2. — Dissabte, al camp de joc dels Juniors Basquet Club, tingué lloc un interessant encontre, corresponent al Torneig Copa Philips, entre els primers equips de l'Intendència, campions de la segona categoria, i els Juniors. L'encontre, per cert molt vistós i ple de jugades interessants, fou guanyat pels nostres jugadors per vint-i-nou basquets a dinou. El camp de la Rambla presentava un aspecte brillantíssim.

Sembla que el Comitè Pro-Catalanització s'hagi espantat de l'enorme tasca que encara li manca portar a cap, car des de fa un cert temps no dona ni tan sols senyals de vida. Voldríem saber què ha fet durant el temps de la seva existència i quins beneficis n'ha tocat el nostre idioma.

Per una nota facilitada per l'Alcaldia mesos enera poguérem assabentar-nos que aquest Comitè fou subvencionat amb dues-centes pessetes. Som els primers a reconèixer que aquesta quantitat és migradíssima si es té en compte el que representa la catalanització de la nostra ciutat; fóra molt trist, doncs, que aquest patètic Comitè es veïes privat de complir la seva comesa per dificultats econòmiques.

Tenim l'atreuiment de proposar als components d'aquest Comitè una fórmula que al nostre entendre vindria a solucionar, si no del tot en una gran part, aquest problema. El Comitè Pro-Catalanització està integrat per un representant de les societats catalanistes locals; entre elles hi ha representades Palestra, Estat Lluïre-agrupació nacionalista-Esquerre Republicana, Nosaltres Sols!, Centre Autonomista Republicà, adherit a l'Lliga Catalana, i altres. Ara bé: atzer què aquestes societats no es fan responsables, a mesura de les seves possibilitats econòmiques, de les despeses que pugui ocasionar l'activitat del Comitè? Pel fet de tenir-hi un representant sembla que les societats ja han complert, i és precisament tot al contrari.

Els representants han de fer veure a llurs societats la necessitat imperiosa de sacrificar-se econòmicament si volen que el Comitè Pro-Catalanització realitzi una tasca fructífera i efectiva. Si aquesta fórmula que acabem d'exposar no és oïda, podem dir que tenim un Comitè Pro-Catalanització "decoratiu".

LLEIDA

Lleida, 2. — Disputant per qüestions de futbol a Joncosa de la Garriga els joves de catorze anys Ramon Martorell i J. R. N., passaren de les paraules als fets, i el segon donà un fort cop de puny al primer, a l'estómac, a conseqüència del qual caigué a terra, donant-hi un fort cop de cap; morí a conseqüència del cop rebut.

Al quilòmetre 128 de la carretera de Balaguer a la frontera francesa, un camió conduït per Francesc Capdevila i Arcós atropellà la nena de tretze anys Adela Navasi i Traveset, resultant amb ferides tan greus que morí al cap de pocs moments.

Com a autora del laboratori d'una quantitat de la casa on servia, a Solsona, fet ocorregut el mes de maig passat, ha estat detinguda Maria Badia i Castiellón, que havia prestat, durant algun temps, els seus serveis a la dita casa.

A Vilosell, en un bosc propietat de Miquel Arles, es declarà un incendi, i es cremaren 250 pins, valorats en 2.600 pessetes. L'incendi fou casual. — C.

Un èxit de la policia de la Generalitat

(C'è de la primera pàgina)

Sotmes el detingut Ros i Carrasco a un nou interrogatori, va acabar per declarar que havia comès l'estafada induït per la seva promesa.

Va manifestar que vivdres al respecte la seva promesa li va dir que necessitava 125 pessetes per poder obtenir el títol de professora de piano, els estudis del qual havia acabat, i que ell li va dir:

La reglamentació del comerç d'armes

Ginebra, 2. — Aquesta tarda s'ha reunit a la secretaria de la Societat de Nacions, sota la presidència del senyor Seavenius, el Comitè de Reglamentació del co-

BARCELONA AL DIA

Pels Centres Oficials

GENERALITAT

Presidència.—El senyor Companys va rebre ahir, entre altres, les següents visites:

Els diputats senyors Mestres, Conillera, Galés, Frongós i Casademunt; ex-diputats senyors Dolcet, senyor Simó i Píera, el president del Comitè Pro Juniper Serra (fundador de Calafornia), a invitar-lo als actes del 150 aniversari de la seva mort, que es commemorarà a Mallorca; diputat doctor Jaume Aiguader, que ha expressat al senyor president el condol d'Agrupació Valencianista Republicana per la mort del senyor Selves; el vocal del Tribunal de Garanties, senyor Esbert; senyor Riera i Puntí; Comissió de la Federació Tèxtil; president de l'Assemblea Municipal, senyor Escofet; senyor Rives Chier; conseller municipal senyor Ramon Junyent; senyor Velardo, professor de l'Escola de Perits Agrícoles de Madrid.

La Granja Agrícola de Caldes de Montbui.—El conseller d'Economia, interessat que sigui coneguda l'obra que realitza el seu Departament, convidà tots els ramaders catalans a visitar la Granja Agrícola de Caldes de Montbui, on, a dos quarts de tres de la tarda del proper divendres, dia 6, podran admirar els set magnífics bous adquirits per la Generalitat a Suïssa, amb destinació als Sindicats de Criadors del Pirineu.

La carta d'identitat professional.—La Borsa del Treball de la Generalitat de Catalunya (Sant Honorat, número 5, principal) prega que se serveixin passar per les oficines del dit organisme els dies feiners, de 12 a 13, per a assumir que fan referència a la carta d'identitat professional, els senyors que a continuació s'esmenten:

Residents a la capital.—Lejous Markowicki, Maria Vosa, Elsa Mottek, Sven Tage Skarlin, Carlos Ehemann, Gustavo Haars, Mario Ramer de Guerra, Eduardo Harvey, Juan Emilio Beck-man, Carmen Sanz Arment, Alberto Kitcher Elissner, William Parth, Frederic Victòria, Jacinto Ruiz Berenguer, Guillem Budde, Herminia Fenchel, Hans Auerbach, Josep Moisès Solà, Joan Serafini Bragone, Giuseppe Verinelli, Aldani Giuseppe, Bertha Schall, Arrigo Albert, Abraham Yonda Ponto, Wilhelm Lohse, Rafael Quintanilla.

Residents fora de la capital.—Walter Berlesch.

CONSELLERIA DE GOVERNACIÓ

* A la nit no foren rebuts pel conseller de Governació, per trobar-se en el Consell de govern de la Generalitat.

COMISSARIA GENERAL D'ORDRE PUBLIC

* El comissari general d'Ordre Públic fou visitat ahir pels agents que fan informació en aquell Centre oficial per tal de combinar de la millor manera de poder fer ràpidament informació en aquell lloc.

També s'entrevistaren amb el cap superior dels Serveis de la Comissaria, senyor Badia, al qual van fer la mateixa petició, quedant combinada la nova forma d'estructurar la manera de poder tenir amb rapidesa totes les notícies.

Els periodistes agrairen a ambdues autoritats les facilitats que els donaren per al compliment de lurs deures.

* Per la policia ha estat recuperada la màquina foradadora que el dia 20 del mes passat fou estafada a l'amo de la serralleria del carrer de Ballester, Joan Bolet.

L'autor de l'estafada de la dita màquina encara no ha estat agafat, però es confia que ho serà d'un moment a l'altre.

* En un bar del carrer de Sant Jeroni, on tenen el Centre social els vaquers, i que està clausurat, fou sorpresa ahir a la nit una reunió clandestina i es procedí a la detenció de 20 dels reunits.

* Ahir a la nit va visitar el comissari general d'Ordre Públic l'ex-comissari d'Espanya al Marroc senyor Joan Molas.

AJUNTAMENT

Conselleria de Governació.—Ahir al matí visità el senyor Dencàs una Comissió de la Federació Catalana de Fabricants de Filats i Teixits.

Els periodistes li preguntaren l'objecte de la seva visita i el senyor Dencàs els va dir que el visitaren per demanar-li si en

el cas de posar-se a treballar amb el contramestre que es presentessin els seria garantida la llibertat del treball.

El senyor Dencàs els digué que estava disposat a garantir-la, ja que això entrava de ple en les atribucions del seu Departament.

Quant als contramestres, manifestà que ahir al matí encara no havien entrat a treballar, i afegí que això devia ésser degut a què esperaven conèixer el resultat de les assemblees que se celebraren a diverses ciutats.

* Un periodista li preguntà si sabia alguna cosa sobre els rumors que han corregut referents a què serien acoblades les Conselleries de Governació i de Sanitat del Govern de la Generalitat, i sobre si les exerciria ell.

El senyor Dencàs li contestà que no en sabia res, i que cas d'ésser com s'ha dit ja li ho haurien consultat.

—Puc garantir—digué—que en el Consell no se n'ha parlat.

* Amb motiu del descobriment de l'autor de l'estafada de 38.000 pessetes, el senyor Dencàs dedicà molts elogis a l'organització de la policia de la Generalitat.

DELEGACIÓ ESPECIAL DEL GOVERN DE LA REPUBLICA A CATALUNYA

Per delegació especial del Govern de la República han estat

Tribunals i Jutjats

CAUSES VISTES AHIR

A la Secció Primera es va suspendre la vista de la causa per jurats que estava assenyalada per a ahir.

* A la Secció Segona va començar la vista de la causa contra Ramon Gumà, acusat d'haver mort a Mediona, el dia 19 d'abril de l'any passat, la seva promesa en el moment que aquesta anava acompanyada del seu germà, anomenat Joan. A aquest va ferir-lo.

El processat, el qual donava la impressió d'ésser un pectorat, digué que la seva promesa, en veure que els seus familiars s'oposaven que tingués relacions amb ell, va decidir, i així li ho proposà, que la matés, i que després es matés ell. Així va fer-ho. Esperà la seva promesa en sortir del ball de la Cooperativa, l'agredí i després intentà suïcidar-se penjant-se a un arbre amb una corda, la qual va trencar-se. Se'n anà a un estany i s'hi tirà, però va resultar que hi havia poca aigua per a poder elevar-se; aleshores intentà llançar-se al pas d'un tren, però no ho aconseguí. Finalment, determinà anar-se'n a dormir fins a l'endemà, i fou detingut.

Després de la declaració prestada per l'acusat declarant uns quants testimonis, i se suspendé la vista. Serà continuada avui.

* A la Secció Tercera se celebrà la vista d'una causa per assassinat contra Guillem Llovet, de la qual s'informà a part.

* A la Secció Quarta es reuñí el jurat de Berga per fallar la causa contra Ramon Riba, acusat d'homicidi frustrat per haver disparat uns trets contra el seu cunyat, sense que el tregés. A conseqüència de les proves, que resultaren favorables al processat, el fiscal va retirar l'acusació que sostenia contra ell i per tant fou absolt.

Després de la declaració prestada per l'acusat declarant uns quants testimonis, i se suspendé la vista. Serà continuada avui.

* A la Secció Tercera se celebrà la vista d'una causa per assassinat contra Guillem Llovet, de la qual s'informà a part.

* A la Secció Quarta es reuñí el jurat de Berga per fallar la causa contra Ramon Riba, acusat d'homicidi frustrat per haver disparat uns trets contra el seu cunyat, sense que el tregés. A conseqüència de les proves, que resultaren favorables al processat, el fiscal va retirar l'acusació que sostenia contra ell i per tant fou absolt.

Després de la declaració prestada per l'acusat declarant uns quants testimonis, i se suspendé la vista. Serà continuada avui.

* A la Secció Tercera se celebrà la vista d'una causa per assassinat contra Guillem Llovet, de la qual s'informà a part.

* A la Secció Quarta es reuñí el jurat de Berga per fallar la causa contra Ramon Riba, acusat d'homicidi frustrat per haver disparat uns trets contra el seu cunyat, sense que el tregés. A conseqüència de les proves, que resultaren favorables al processat, el fiscal va retirar l'acusació que sostenia contra ell i per tant fou absolt.

Després de la declaració prestada per l'acusat declarant uns quants testimonis, i se suspendé la vista. Serà continuada avui.

* A la Secció Tercera se celebrà la vista d'una causa per assassinat contra Guillem Llovet, de la qual s'informà a part.

* A la Secció Quarta es reuñí el jurat de Berga per fallar la causa contra Ramon Riba, acusat d'homicidi frustrat per haver disparat uns trets contra el seu cunyat, sense que el tregés. A conseqüència de les proves, que resultaren favorables al processat, el fiscal va retirar l'acusació que sostenia contra ell i per tant fou absolt.

Després de la declaració prestada per l'acusat declarant uns quants testimonis, i se suspendé la vista. Serà continuada avui.

* A la Secció Tercera se celebrà la vista d'una causa per assassinat contra Guillem Llovet, de la qual s'informà a part.

* A la Secció Quarta es reuñí el jurat de Berga per fallar la causa contra Ramon Riba, acusat d'homicidi frustrat per haver disparat uns trets contra el seu cunyat, sense que el tregés. A conseqüència de les proves, que resultaren favorables al processat, el fiscal va retirar l'acusació que sostenia contra ell i per tant fou absolt.

Després de la declaració prestada per l'acusat declarant uns quants testimonis, i se suspendé la vista. Serà continuada avui.

* A la Secció Tercera se celebrà la vista d'una causa per assassinat contra Guillem Llovet, de la qual s'informà a part.

expulsiats del territori nacional quatre homes i una dona de nacionalitat estrangera que havien estat delinqüents a Figueres per indocumentats i per no poder justificar els mitjans legals de vida.

Josep Carner visita l'alcalde.—L'alcalde, senyor Carles Pi i Sunyer, va rebre ahir la visita de l'escriptor Josep Carner.

El Club Femení i d'Esports de Barcelona.—L'alcalde, senyor Carles Pi i Sunyer, va ésser complimentat pels elements directius del Club Femení i d'Esports de Barcelona.

El servei del transport de cars.—A fi que arribi a coneixement dels industrials als quals interessa i puguin acudir a formular les observacions o reclamacions que considerin pertinents, es fa públic que, de conformitat amb l'anunci inserit al Butlletí Oficial de la Generalitat de Catalunya, del dia 30 de juny propassat, fins al dia 23 del mes que som estant exposat al taller d'anuncis dels baixos de la Casa de la Ciutat el nou plec de condicions que ha de regir el servei de transports de cars de la ciutat, aprovat pel Ple de l'Ajuntament del dia 11 de juny darrer.

Les demandes o suggeriments hauran de fer-se per mitjà d'instància dintre el termini fixat, després del qual no podrà haver-hi lloc a cap reclamació.

Palacio de Justicia, Salón de Fermín Galán, el día tres de Agosto próximo, advirtiéndose:

Primero: Que los títulos de propiedad de la descrita finca estarán de manifiesto en la Secretaría para que puedan examinarlos los que quieran tomar parte en la subasta, previniéndose además a los licitadores deberán conformarse con ellos y que no tendrán derecho a exigir ningunos otros.

Segundo: Que no se admitirán posturas que no cubran las dos terceras partes del avalúo, pudiendo hacerse aquellas en calidad de ceder el remate a un tercero.

Tercero: Que para tomar parte en la subasta deberán los licitadores consignar previamente en la mesa del Juzgado o en el establecimiento destinado al efecto una cantidad igual por lo menos al diez por ciento efectivo del valor de los bienes que sirve de tipo para la subasta, sin cuyo requisito no serán admitidos.

Cuarto: Que todos los gastos de subasta y demás inherentes a la misma, así como el pago de derechos a la Hacienda, vendrán a cargo del rematante.

Barcelona, veinte y nueve de Junio de mil novecientos treinta y cuatro.

El Secretario
MARIANO PUJADAS

EDICTO

En virtud de lo dispuesto por el señor Juez de Primera Instancia número 7 de los de esta Ciudad, en los autos de juicio ejecutivo seguidos en dicho Juzgado por Don Pablo Aixell Vidal, representado por el Procurador Don José Ramón, contra los ignorados herederos de herencia yacente de Doña Magdalena Bernet, se saca a pública subasta por el tipo de su valoración la finca embargada en los mencionados autos y cuya descripción es así:

"Casa sita en esta Ciudad, señalada con el número 335 de la Avenida del 14 de Abril; consta de seis pisos y otro en el terrado con cuatro torres y tres patios; linda, por su frente, con dicha Avenida; por la espalda, con la calle de Mallorca; por la izquierda entrando, con la calle de Bailén, y por la derecha con la calle de Francisco A. Giménez; hallándose edificada sobre un solar de superficie 10.866 palmos cuadrados; es la finca número 1.244 triplicado del Registro de la Propiedad de Oriente, inscrita al folio 220 del tomo 1.173 del archivo, libro 68 de la sección 5.ª"

La descrita finca fue valorada en la suma de CUATROCIENTAS VEINTITRES MIL NOVECIENTAS CUARENTA Y CINCO PESETAS CINCUENTA CENTIMOS.

La subasta se celebrará el día seis de agosto próximo, a las doce de la mañana, en la Sala de audiencias de dicho Juzgado instalado en el segundo patio del piso bajo del cuerpo de la derecha del Palacio de Justicia, sito en el Salón de Fermín Galán.

No se admitirán posturas que no cubran los dos tercios del avalúo y podrán lucrarse a calidad de ceder el remate a un tercero.

Para tomar parte en la subasta deberán los licitadores no exceptuados por la ley consignar en la mesa del Juzgado o en el establecimiento destinado al efecto una cantidad igual por lo menos al diez por ciento efectivo del valor de los bienes que sirve de tipo para la subasta, sin cuyo requisito no serán admitidos a licitación, devolviéndose dichas consignaciones a sus respectivos dueños acto continuo del remate, excepto la que corresponda al mejor postor, que se reservará en depósito como garantía del cumplimiento de la obligación, y en su caso como parte del precio del remate.

No se han aportado los títulos de propiedad, que se han suplido mediante certificación de lo que resulta en el Registro de la Propiedad respecto de ellos. Los autos y la certificación correspondiente del Registro de la Propiedad estarán de manifiesto en Secretaría, donde podrán examinarlos los que deseen tomar parte en la subasta, todos los días hábiles, de diez a doce de la mañana. Se entenderá que todo licitador acepta como bastante la situación, sin que tengan derecho a exigir otros, y que las cargas o gravámenes anteriores y los preferentes, si los hubiere, al crédito del actor continuarán subsistentes, entendiéndose que el rematante los acepta y queda subrogado en la responsabilidad de los mismos, sin destinarse a su extinción el precio del remate.

Barcelona, veintiseis de junio de mil novecientos treinta y cuatro.

El Secretario
JOSE COSTA ALVERO

ANUNCIOS JUDICIALES

EDICTO

En virtud de lo dispuesto por el señor Juez de primera instancia del Juzgado número diez de esta capital en providencia de diez y nueve del actual, dictada en el juicio de mayor cuantía promovido por Doña Nieves Depaz Uñit contra Don Antonio Pladelleros Uñit, hoy en período de ejecución de sentencia, por el presente se anuncia por primera vez y término de veinte días la venta en pública subasta de la finca siguiente:

Casa señalada de número 218, entre 25, en la calle de Valencia de esta ciudad, parte izquierda del ensanche de la misma, compuesta de planta baja, con dos tiendas y escalera intermedia, entre-suelos y cuatro pisos altos, con dos habitaciones cada uno, cubiertas de terrado, con habitación para el portero y cuartos de servicio para los inquilinos, teniendo el detrás un patio cubierto; y mide toda la finca una superficie de diez mil seiscientos diez palmos cuadrados, equivalentes a cuatrocientos cuatro metros, setenta y dos decímetros noventa y cuatro milímetros. Linda por su frente o norte con la calle de Valencia; por la derecha, entrando oeste, con otra casa del Sr. Ribera o sus sucesores; por la espalda sur, con finca de Don José Serra Faura, y por la izquierda, este, con casa del sucesor de Don Jaime Bohera. Valorada en doscientos veinte mil pesetas.

El remate tendrá lugar en la sala de audiencias de este Juzgado, sito en el

Servei Meteorològic de Catalunya

SITUACIÓ GENERAL ATMOSFERICA D'EUROPA A LES 7 HORES DEL DIA 2 DE JULIOL DE 1934

S'han establert pressions altes a tot l'occident d'Europa, constituint un anticicló ben definit, el centre del qual està situat a les costes d'Anglaterra, essent al temps bo, amb col·lors i temperatures altes a la Península Ibèrica, a França, a l'Europa central i a la mar Bàltica.

A Euzbèria i a Escandinàvia el temps de variable i nuvolós i es registren pluges i vents de ponent sota l'efecte d'una depressió baromètrica situada a l'Atlàntic nord.

ESTAT DEL TEMPE A CATALUNYA A LES VUIT

En bon temps, amb cel seré, vents suaus i temperatures altes a Catalunya.

Les màximes registrades ahir foren de 34 graus a Llívia i a Breda, 32 graus a Girona i a Santa Margarida, i 31 a Tramp.

La mínima d'ahir ha estat de 6 graus a Llívia i a Breda, 5 a Girona i a Santa Margarida, i 4 a Tramp.

Cabell del riu Segre, a Camarasa, 44 metres cúbics per segon, i el del riu Noguera, a Tramp, de 47 metres cúbics per segon.

(Les observacions del temps a Barcelona, a les set, van a la capçalera de la primera pàgina.)

Palacio de Justicia, Salón de Fermín Galán, el día tres de Agosto próximo, advirtiéndose:

Primero: Que los títulos de propiedad de la descrita finca estarán de manifiesto en la Secretaría para que puedan examinarlos los que quieran tomar parte en la subasta, previniéndose además a los licitadores deberán conformarse con ellos y que no tendrán derecho a exigir ningunos otros.

Segundo: Que no se admitirán posturas que no cubran las dos terceras partes del avalúo, pudiendo hacerse aquellas en calidad de ceder el remate a un tercero.

Tercero: Que para tomar parte en la subasta deberán los licitadores consignar previamente en la mesa del Juzgado o en el establecimiento destinado al efecto una cantidad igual por lo menos al diez por ciento efectivo del valor de los bienes que sirve de tipo para la subasta, sin cuyo requisito no serán admitidos.

Cuarto: Que todos los gastos de subasta y demás inherentes a la misma, así como el pago de derechos a la Hacienda, vendrán a cargo del rematante.

Barcelona, veinte y nueve de Junio de mil novecientos treinta y cuatro.

El Secretario
MARIANO PUJADAS

EDICTO

En virtud de lo dispuesto por el señor Juez de Primera Instancia número 7 de los de esta Ciudad, en los autos de juicio ejecutivo seguidos en dicho Juzgado por Don Pablo Aixell Vidal, representado por el Procurador Don José Ramón, contra los ignorados herederos de herencia yacente de Doña Magdalena Bernet, se saca a pública subasta por el tipo de su valoración la finca embargada en los mencionados autos y cuya descripción es así:

"Casa sita en esta Ciudad, señalada con el número 335 de la Avenida del 14 de Abril; consta de seis pisos y otro en el terrado con cuatro torres y tres patios; linda, por su frente, con dicha Avenida; por la espalda, con la calle de Mallorca; por la izquierda entrando, con la calle de Bailén, y por la derecha con la calle de Francisco A. Giménez; hallándose edificada sobre un solar de superficie 10.866 palmos cuadrados; es la finca número 1.244 triplicado del Registro de la Propiedad de Oriente, inscrita al folio 220 del tomo 1.173 del archivo, libro 68 de la sección 5.ª"

La descrita finca fue valorada en la suma de CUATROCIENTAS VEINTITRES MIL NOVECIENTAS CUARENTA Y CINCO PESETAS CINCUENTA CENTIMOS.

La subasta se celebrará el día seis de agosto próximo, a las doce de la mañana, en la Sala de audiencias de dicho Juzgado instalado en el segundo patio del piso bajo del cuerpo de la derecha del Palacio de Justicia, sito en el Salón de Fermín Galán.

No se admitirán posturas que no cubran los dos tercios del avalúo y podrán lucrarse a calidad de ceder el remate a un tercero.

Para tomar parte en la subasta deberán los licitadores no exceptuados por la ley consignar en la mesa del Juzgado o en el establecimiento destinado al efecto una cantidad igual por lo menos al diez por ciento efectivo del valor de los bienes que sirve de tipo para la subasta, sin cuyo requisito no serán admitidos a licitación, devolviéndose dichas consignaciones a sus respectivos dueños acto continuo del remate, excepto la que corresponda al mejor postor, que se reservará en depósito como garantía del cumplimiento de la obligación, y en su caso como parte del precio del remate.

No se han aportado los títulos de propiedad, que se han suplido mediante certificación de lo que resulta en el Registro de la Propiedad respecto de ellos. Los autos y la certificación correspondiente del Registro de la Propiedad estarán de manifiesto en Secretaría, donde podrán examinarlos los que deseen tomar parte en la subasta, todos los días hábiles, de diez a doce de la mañana. Se entenderá que todo licitador acepta como bastante la situación, sin que tengan derecho a exigir otros, y que las cargas o gravámenes anteriores y los preferentes, si los hubiere, al crédito del actor continuarán subsistentes, entendiéndose que el rematante los acepta y queda subrogado en la responsabilidad de los mismos, sin destinarse a su extinción el precio del remate.

Barcelona, veintiseis de junio de mil novecientos treinta y cuatro.

El Secretario
JOSE COSTA ALVERO

EDICTE

En virtud de lo dispuesto por el señor Juez de Primera Instancia número 2 de los de esta capital, en méritos de las diligencias de vía de apremio en los autos ejecutivos seguidos bajo mi actuación por "S. A. Cros" contra Francisco Gallardo Pedraza, vecino de Pedrera, partido judicial de Estepa, provincia de Sevilla, por el presente y por segunda vez, se saca a pública subasta, término de veinte días y con la rebaja del veinticinco por ciento, y cuya subasta se celebrará doble y simultáneamente en este Juzgado y en el de dicho partido de Estepa, los bienes embargados en méritos de dichos autos y que se describen así:

1. — Suerte de tierra calma, de cabida una fanega igual a 64 áreas 40 centiáreas, al partido de Oidor y Carretero, del término de Pedrera, que linda al saliente con mas de Antonio Humanes; poniente, Juan Cordero; norte, José Kueza y Kueza y Juan Manuel Espinosa, y sur, camino del Hormiguero. Inscrita en el término de Pedrera al tomo 207, libro 7, folio 115, finca 997, Anot. C. Valorada por el perito Don Eduardo Luna Vega en la cantidad de MIL DOSCIENTAS CINCUENTA PESETAS (1.250 Ptas.).

2. — Suerte de tierra calma de igual cabida, en el mismo partido y término; linda al saliente con tierras de Antonio Humanes Cargas; poniente, mas de Concepción Gómez Angel; sur, de José Reyes Humanes, y norte, de José Gallardo Humanes. Inscrita al folio 191, libro 7, tomo 207, finca 400 duplicada anotación letra F. Valorada por dicho perito en MIL DOSCIENTAS CINCUENTA PESETAS (1.250 Ptas.).

3. — Dos terceras partes proindivisas de una casa situada en la calle Real, hoy Sevilla, de la villa de Pedrera, marcada con el número 118, hoy con el 132 de gobierno, con superficie 288 metros, que linda por su derecha entrando con otra de Manuel Luna Palomas; izquierda con la de Antonio Rodríguez Guillén, y espaldada con huerta de Dolores Muñoz Humanes. Inscrita al tomo 530, 29 de Pedrera, folio 134, finca 1.266 anotación letra D. Valorada en SEIS MIL CINCUENTA PESETAS (6.500 Ptas.).

4. — Suerte de olivar, de cabida una fanega igual a 64 áreas y 40 centiáreas al partido de Oidor y Carretero, término de Pedrera; linda al saliente con otra de Diego Villalba García; sur, herederos de Antonio Espinosa García; poniente, de Juan Gómez Angel, y norte, herederos de José Aguilar. Inscrita al tomo 662, libro 55 de Pedrera, folio 17, finca 2.382 anotación letra C. Valorada en MIL DOSCIENTAS CINCUENTA PESETAS (1.250 Ptas.).

5. — Etc.

Importa, pues, el total de la valoración DIEZ MIL DOSCIENTAS CINCUENTA PESETAS (10.250 Ptas.).

El remate doble y simultáneamente tendrá lugar en este Juzgado y en el del partido de Estepa el día diez de agosto próximo, a las doce horas, hallándose el local de este Juzgado en el Palacio de Justicia, ala derecha, Salón de Fermín Galán, advirtiéndose a los licitadores que los autos y la certificación del Registro están de manifiesto en la Secretaría; y las cargas y gravámenes anteriores y los preferentes, si los hubiere, al crédito del actor, continuarán subsistentes, entendiéndose que el rematante los acepta y queda subrogado en la responsabilidad de los mismos sin destinarse a su extinción el precio del remate; que no se admitirá postura que no cubra las dos terceras partes del total de la valoración, y que para tomar parte en dicha subasta se deberá acreditar por todo licitador haber consignado en el Caja de Depósitos una cantidad igual por lo menos al diez por ciento de dicha valoración, sin cuyo requisito no serán admitidos, y que vendrán a cargo del rematante todos los gastos inherentes a dicho remate y posesión de los citados bienes.

Barcelona, veintiseis de junio de mil novecientos treinta y cuatro.

El Secretario
J. M. GUARDIOLA

EXPOSICIONES D'ART

LA PINACOTECA

PASSEIG DE GRACIA, 30
Exposició de pintura catalana d'una important col·lecció particular

SALA BUSQUETS

PASSEIG DE GRACIA, 30
Mobles i objectes d'art
Dibutxos apunts del mestre Pau Casals

RENART

Diputació, 271 - Telèfon 18217
Stand a la Fira del Dibuix
SALA D'EXPOSICIONS
Fotografia i reproduccions d'art

MONTFALCON

Quadres, Gravats, Relius, Miralls
Tapissos, Marcs i Molures
BOTERS, 4 - FINAL PORTAFERRISSA

LIBRERIA

Autògrafs, dibutxos, aquerel·les
el més important assortiment de gravats de Barcelona
Exposició i venda a preus inversos

METROPOLITANA

LIBRERIA VELLA I NOVA
Catalunya, 31, baixos de la Sala Mozart

Cursos i Conferències

PER A AVUI

Metropolítan Club internacional (Portaferrissa, 7 i 9).—A les 10.30, conferència pública en francès, per M. Collins; tema: "Llibertat de la democràcia".

Juventut Socialista de Catalunya.—A les 22, i a la Casa del Poble (Primer de Maig, 7), conferència per Tomás Amat. Tema: "Tàctiques proselitistes de la Joventut Socialista de Catalunya".

En virtud de lo dispuesto por el señor Juez de Primera Instancia número 2 de los de esta capital, en méritos de las diligencias de vía de apremio en los autos ejecutivos seguidos bajo mi actuación por "S. A. Cros" contra Francisco Gallardo Pedraza, vecino de Pedrera, partido judicial de Estepa, provincia de Sevilla, por el presente y por segunda vez, se saca a pública subasta, término de veinte días y con la rebaja del veinticinco por ciento, y cuya subasta se celebrará doble y simultáneamente en este Juzgado y en el de dicho partido de Estepa, los bienes embargados en méritos de dichos autos y que se describen así:

